

TRANSCRIPT VAN DE COMMISSIE SAMENLEVING VAN GEMEENTE HAARLEM
d.d. 6 september 2018

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter: Goedenavond, het is zeven '...'. Van harte welkom bij de eerste vergadering van de Commissie Samenleving na het reces. Ik hoop dat jullie allemaal een goed reces hebben gehad en weer met frisse moed van start kunnen gaan. Ik heb een paar foto's die ik wilde laten zien, een stuk of 1200. We zijn wat later begonnen want het is een relatief korte vergadering. Ik heb nog wel een paar mededelingen die ik wil doen. Op de agenda, bij ingekomen stukken, staat het MRA Voedselnetwerk "Voedsel Verbindt" per abuis geagendeerd. Dit stuk is in de raad behandeld en moest eigenlijk voor vandaag geagendeerd worden als bespreekpunt, maar was nog niet daarvoor klaar. Dit agendapunt wordt nu in de commissie van 4 oktober behandeld. De fractie van GroenLinks heeft verzocht om het agendapunt 8 "Opinionota Sociale Basis," daarvoor iets meer tijd in te ruimen – er staat nu een half uur voor gepland. Ze willen daar ongeveer 30 minuten aan toevoegen. Gaan jullie daarmee akkoord of zijn er bezwaren?

Mevrouw ...: Ik ga ermee akkoord, meneer de voorzitter.

De voorzitter: Prima. We gaan '...'. Het zal misschien een kwartiertje uitlopen als we ons aan de tijd houden. Mijnheer Oomkes, had u nog iets?

De heer Oomkes: Nee, ik had niets.

De voorzitter: Oh, heel mooi. '...'. In het kader van de Week van de Toegankelijkheid heeft de gemeente een presentatie voor ons voorbereid, een ervaringsdag van zeven tot negen - of sorry, van vijf tot zeven uur op 1 oktober. Het is een hele interessante ervaringsmiddag, daar kunnen jullie zelf proeven hoe het nu gaat in een rolstoel of met een blindengeleidestok. '...' zich daarvoor opgeeft, dus u wordt verzocht om dat ook zo snel mogelijk te gaan doen zodat we weten wie er gaan komen. Dan zijn er nog een aantal verzoeken binnengekomen voor raadmarchen en werkbezoeken. Via de fractie van D66 is een verzoek binnengekomen voor een werkbezoek aan de Reumafonds in het kader van een reumavriendelijke gemeente. Ik wil weten of hier animo voor is om dat te gaan doen.

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: Nou, dat staat hier nog niet bij. Ik zal nog even vertellen ... Er komen ongeveer 5 van dit soort dingetjes. De griffie gaat jullie maandag een mailtje sturen met al die werkbezoekjes van wanneer ze gepland zijn: als jullie daarop willen aangeven of jullie geïnteresseerd zijn, kunnen we even bekijken of het wel of niet doorgaat. Maar noem ik ze wel even op en dan komt het wel goed. Het sociaal '...' aanbieden. Nou ja, het lijkt me ook interessant om daarbij te zijn. Dat krijgt u ook te horen. De eerste '...' 26 september van vijf uur tot en met half zeven, hebben ons uitgenodigd voor een werkbezoek. Daar kunt u zich dus ook voor aanmelden. En MEE & de Wering nodigt ons ook uit voor een werkbezoek aan hun nieuwe locatie. Volgens mij zit het in Parkwijk, als ik het goed heb. En tenslotte heeft HVO-Querido Haarlem ons in oktober voor een werkbezoek uitgenodigd. Ze hebben een aantal data opgegeven waarop we kunnen gaan aangeven wanneer we zouden kunnen. Dat gaat de griffie dus aanstaande maandag regelen. Aangezien sommige dingen wel kort dag zijn, verwacht ik eigenlijk gewoon dezelfde week dan nog een reactie, zodat we dat kunnen gaan inplannen.

Mevrouw Klazes: Ik heb een vraag over het sociaal wijkteam. Er staat op 20 september inderdaad een raadsbijeenkomst. Wordt het nog in de commissie besproken? Ik heb begrepen dat het niet meer besproken gaat worden daarna, dat er een opinie nota zou zijn maar dat het toch bij nader inzien niet '...' wordt. Komt het wel op de agenda weer terug?

De voorzitter: Ja, de griffie knikt ja.

Mevrouw Klazes: Ja? Daar ben ik blij mee. Dank u wel.

De voorzitter: Even kijken, dat waren de mededelingen van de voorzitter.

2. Vaststellen van de agenda.

De voorzitter: Dan wil ik de agenda gaan vaststellen. Kunnen we deze conform vaststellen? Dat is dan bij dezen geregeld. Inventarisatie van de rondvraag: ik heb een rondvraag binnengekomen van Jouw Haarlem al. Zijn er andere commissieleden met een rondvraag? De heer Oomkes? Voor wie is de rondvraag eventueel?

De heer Oomkes: De rondvraag betreft een algemene mededeling waarvan ik vind dat de commissie even bij stil moet staan. Misschien moet ik dat even invullen ...

De voorzitter: Als het specifiek voor een wethouder is, dan wil ik dat graag nu even weten ook. Maar is het algemeen, dan kunnen we het met de rondvraag gaan behandelen.

De heer Oomkes: Goed.

De voorzitter: Prima. Is er nog iemand anders met de rondvraag? Mijnheer Van den Raadt, Trots?

De heer Van den Raadt: Ja, ik heb even een ander kaartje. Dat wordt nog geregeld. Maar rondvraag aan de heer Botter, denk ik, over jeugdbescherming.

De voorzitter: Oké, dat gaan we dan ook gelijk zomaar even doen.

3. Mededelingen commissieleden en wethouders

De voorzitter: Zijn er nog mededelingen van de commissie – hebben we gehad. Sorry, jij hebt geen pasje. Ook een rondvraag, ChristenUnie.

Mevrouw Özogul-Özen: Even aan de orde. Ik wilde de brief van de wethouder agenderen voor een volgend commissie, want ik wilde wat uitgebreider over hebben. Ik heb wat technische vragen gesteld die ik net binnen heb, ik weet niet of we het gezamenlijk kunnen doen.

De voorzitter: Het agenderen komt zo meteen ook nog.

De heer Botter: En ik heb ook een mededeling te doen.

Mevrouw Meijs: Je hebt het druk, man.

De voorzitter: We zijn nu bij de volgende bladzij. Dan gaan we over naar de wethouder: heeft u misschien nog een mededeling? Want u heeft sowieso een mededeling over de stand van zaken verwerkingsproces, jeugdbescherming en jeugdreclassering. U mag nu het woord nemen, de heer Botter.

De heer Botter: Dank u wel, meneer de voorzitter. We zijn voor de zomer al lang bezig geweest, dat was ook een tijdje tijdens de verkiezingen en de formatie van de nieuwe Colleges met het verwerkingstraject voor de jeugdreclassering met de GI's. Daar hebben we heel veel tijd voor genomen, omdat we het belangrijk vonden dat we met een goed aanbod kwamen. Daar werken we ook regionaal mee samen, met vijf jeugdzorgregio's in Noord-Holland. Dat wordt allemaal ambtelijk voorbereid en wij zijn vervolgens daar de markt mee op gegaan, om te kijken van wie daar geïnteresseerd was om daar op in te schrijven. Dat hebben we via een Open House-systematiek gedaan, dus niet echt een aanbesteding in de traditionele zin. Een Open House betekent dat je ook nog ruimte hebt om in een latere situatie zelf allerlei afspraken te maken om het nog concreter in te vullen, ook op het moment dat mocht blijken dat het met de tarieven helemaal verkeerd loopt, kun je dat bijstellen. Je kunt er in een later stadium ook nog aanbieders aan toevoegen, dus wat ons betreft was het een mogelijkheid op een goeie manier met elkaar het gesprek in te gaan. Vervolgens hebben we moeten constateren dat een week of twee geleden ons de signalen bereikten dat de aanbieders toch zoiets hadden van: misschien dat we niet mee gaan doen, dat we niet gaan aanbesteden. Zoals u ongetwijfeld heeft gemerkt is afgelopen maandag een hele grote manifestatie geweest op het terrein van de jeugdzorg, waarbij veel mensen in Den Haag hebben gedemonstreerd en ook aangegeven dat zij vonden dat het kabinet er op zijn minst 750 miljoen bij moesten doen. Of dat met elkaar samenhangt, het niet in willen schrijven bij gemeenten en het feit dat zo'n soort grootschalige landelijke manifestatie loopt, dat weet ik niet precies, maar ik zie er wel degelijk een relatie tussen. Het heeft er in ieder geval toe geleid dat wij geen bieding hebben gekregen. Dat betekent dat wij nu in de situatie zitten dat wij eerst als gemeente met elkaar 17 september bij elkaar komen. We hebben ooit die constructie van die gemeenten die bij elkaar samenwerken gekozen om, wat een nadrukkelijk verzoek was van de aanbieders, om de administratieve lasten zo laag mogelijk te houden, dat er eenduidigheid zat in contracten juist omdat die aanbieders ook allemaal bovenregionaal werken. Dat was ook om de instellingen tegemoet te komen. Wat je dan ziet, is dat wij nu in ieder geval ook zo ver zijn dat ik een brief heb gestuurd. Min of meer heb ik mij een beetje opgeworpen, tegen wil en dank, als toch iemand die wil dat het gecoördineerd wordt, dat het goed wordt opgepakt. Ik heb u een afschrift gestuurd van de brief die ik afgelopen maandag naar mijn collega's heb gestuurd. Vandaag zijn we het eens geworden over de brief die naar de aanbieders is gestuurd en waarin we ook hebben aangegeven dat we het heel erg betreuren, wat er gebeurd is, en dat het slecht is, eigenlijk, voor alle partijen die hierbij betrokken zijn, en dat we dit proces moeten gaan repareren. Daar hebben we ook in ieder geval na 17 september de gelegenheid voor. Het schijnt dat op sommige punten we dichter bij mekaar zitten als dat we vermoeden. Daarom is het jammer dat die clearing house-situatie die daar in zat, nu niet echt gebruikt kan worden maar dat we het nu eigenlijk op een andere manier moeten gaan regelen. Misschien komen we uiteindelijk toch nog tot een afspraak die heel dichtbij komt bij hetgeen wat we hebben voorgesteld. De kou is ook wat meer uit de lucht omdat die landelijke manifestatie achter de rug is. Daarmee wil ik niet zeggen dat het volledig is opgelost: er zitten nog punten als het gaat over de administratieve lasten, er zitten nog punten als het gaat over tijdschrijven, dus er zijn nog best wel wat dingen waar we het over moeten hebben. Ik had net twee uur voor de vergadering van de SP een uitgebreide reeks met vragen gekregen en we hebben ons stinkende best gedaan om in die twee uur – omdat u daar echt op insisterde, dat u antwoorden wilde hebben – die antwoorden zo goed mogelijk geformuleerd. Mijn suggestie was: morgen komt er een brief naar alle raden waarin we uitleggen wat de consequenties zijn, dat u het op uw gemak en ook rustig kunt nalezen. Er staat ook in wat het vervolg is wat we van plan zijn om als wethouders en gemeente te gaan doen. Het is dus zo dat we op 17 september die eerste bijeenkomst hebben met alle wethouders. Dan hopen we op 19 september met de aanbieders te

kunnen spreken. En wij hopen dan vervolgens dat we het heel snel eens worden, dat het allemaal voor 1 januari geregeld is. Dat staat ook in de brief die u morgen krijgt. De vraag doet zich natuurlijk voor: hoe zit het met de zorgcontinuïteit en wat gebeurt er met de kwetsbare gezinnen die nu afhankelijk zijn van de jeugdzorg? Daar zitten afspraken in het huidige contract voor, dat de continuïteit is gewaarborgd en wordt voortgezet. Er komen natuurlijk altijd nieuwe gezinnen bij, dus het is echt belangrijk dat we dat voor die 1 januari ook allemaal geregeld hebben. Daar heb ik wel vertrouwen in, dat dat gebeurt. Het verdient allemaal niet de schoonheidsprijs. Ik vind het heel vervelend dat het allemaal zo gelopen is, maar ik hoop dat u vertrouwen erin heeft dat we een aanpak nu voorstaan waarbij we alles in het werk te stellen om onze burgers, en met name de kwetsbare jongeren en hun ouders die in toch een kwetsbare positie zitten, om die zo goed mogelijk te regelen. Dat is eigenlijk hetgene wat ik hierover op dit moment te melden heb; morgen komt er een aanvullende brief.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Ik denk niet dat er nu ook tijd voor is om daar echt diepgaand op in te gaan. Laten we dat inderdaad even wat later goed lezen, dan kunnen we het eventueel ook nog gaan agenderen. Ik heb eerst nog een mededeling ...

De heer Oomkes: '...'

De voorzitter: Sorry. De heer Oomkes.

De heer Oomkes: Het hoeft niet diepgaand. Ik dank de wethouder voor zijn verklaring, maar het is een hele ernstige zaak. Het betreft honderden gezinnen, alleen al in Haarlem. Ik heb het uitgezocht: sommige organisaties spreken van 348 waarvan 244 in Haarlem zitten, een andere spreekt over 40. Je komt tot de conclusie dat dat in nogal wat gezinnen zou kunnen ingrijpen, al was het maar omdat het ook nieuwe gevallen betreft. Wat mij verbaast, zijn een drietal dingen. Allereerst, het late tijdstip waarop de raad van deze schokkende bespreking hoort. Er is gedurende de maand augustus voortdurend overlegd op CAO-niveau, 27 augustus nog. Toen is het via die actie naar buiten gekomen. Waarom is dat niet zelfstandig eigenlijk vanuit het apparaat op onze agenda geplaatst? Dat zou ik wel netjes hebben gevonden. Twee, als je kijkt naar de problematiek, dan hoor ik bij de organisaties die nu actie voeren dat het aanbod van de gezamenlijke vijf locaties, de vijf regio's – overigens betreft 25 van de 48 gemeenten in Noord-Holland – zo'n 10% onder het huidige niveau ligt. Dat wilde ik even checken, of dat daadwerkelijk zo is. Dank u wel.

De voorzitter: Wethouder Botter.

De heer Botter: Kijk, op zichzelf... Over die percentages kan ik nu niet heel erg veel zeggen, want dat weet ik niet. Wat ik wel weet, is dat er een enorm groot verschil van mening is over een rapport dat door Berenschot is geschreven, een kostprijsberekening, waarbij je je kunt afvragen: in hoeverre geeft die kostprijsberekening een reëel beeld? Wij hebben binnen de maatschappelijke opvang destijds ook een kostprijsberekening gemaakt. Daar zijn we met elkaar over in gesprek gegaan, daar hebben we duidelijkheid voor gekregen van: wat zou je als gemeente willen? Wat wil je als aanbieder? En dit is een rapport geweest van Berenschot wat is gemaakt in opdracht van de landelijke overheid, waarbij de instellingen hebben gezegd: dit is idealiter hetgene wat we zouden willen doen. '...' van alle andere '...' activiteiten die in de keten plaatsvinden en los van de vragen of de wensen die de gemeenten hebben. Het was ook een vraag namelijk van de SP: van hoeveel lager zitten wij nou in onze bieding dan hetgene wat in het rapport van Berenschot aan de orde komt? Ik ga het uitzoeken, want het is gewoon een vraag en daar moet u antwoord op krijgen. Maar ik maak er wel degelijk de kanttekening bij, dat het echt vergelijken is van appels en peren. Een ander punt wat meespeelt, is dat u zegt: er waren cao-onderhandelingen. Kijk, die cao-onderhandelingen waren niet op het niveau van de gemeente of

vanaf de regio's. Dat zijn landelijke onderhandelingen. En zolang die onderhandelingen verder niet gevoerd zijn, kan ik u wel daarover melden, maar dan zou er heel wat werk voor u bij komen. Als wij iedere keer op basis van afspraken waar wij in principe een indirecte afgeleide mee te maken hebben, dan ... Ik heb mij ook nooit gemengd in de discussies die er waren tussen de huishoudelijke zorgen, FNV en werkgevers, omdat dat iets is wat niet thuishoort hier aan deze tafel, maar dat hoort op andere tafels thuis. Wij moeten met onze tarieven een aanbod doen waar de instellingen mee uit de voeten kunnen. Daarom hadden we die Open House-constructie, dat we ook nadat het zou zijn verworven met deze partijen in gesprek zouden kunnen gaan. Dus in die zin denk ik ook niet dat u bang hoeft te zijn dat dat niet in de gaten wordt gehouden of dat u te laat bent geïnformeerd. Sterker nog: wij hebben pas, en dat werkt dan wel zo, de virtuele kluis open kunnen maken op maandag, toen de Open House-constructie eenmaal was vrijgegeven, de datum bereikt was waarop het ging, en toen zijn we er pas definitief achter gekomen dat drie partijen zich niet hadden aangeboden. In de tussentijd is er op 27 augustus wel degelijk met alle partners gesproken, waarbij eigenlijk ook wel wat partners het gevoel hadden van: we vinden het ..., we gaan waarschijnlijk dit doen. Toen hebben wij ook aangegeven: maar er is nog voldoende ruimte, en er is ook terug gecommuniceerd naar ons dat het best een situatie was waarvan men begreep van hoe ook wij er in zaten. Maar met de dreiging van én die landelijke actie én het feit dat het allemaal toch wel erg hoog werd opgespeeld, is het vervolgens niet tot een vergelijk gekomen. Nou, nogmaals, er ontstaat nu een nieuwe situatie en wij zijn kei- en keihard bezig om te zorgen dat we dat iedereen die dat nodig heeft, de juiste zorg krijgt.

De voorzitter: Dank u wel wethouder. Nog even kort: het is een mededeling dus ik wilde even toch benadrukken dat het geen debat wordt, dus u mag nog een korte vraag stellen. Zijn er aanvullende vragen, stel die strakjes, alstublieft.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, het debat komt later wanneer we alle stukken hebben en de beantwoording gelezen is. We zijn er in ieder geval wel van geschrokken en ik wacht inderdaad dan 17 en 18 september of 19 september af. Maar de wethouder legde net uit ... Eind augustus ... Ik heb nog een brief gezien van jullie waarin er bezwaren zijn, en ik hoop dat we het kunnen agenderen om het volledig te behandelen. Maar is de wethouder in ieder geval zeker dat de neuzen wel dezelfde kant op gaan? Want daar is het op misgegaan. Wanneer u in september, 17 september of 19 september, met de aanbieders in gesprek gaat ... Zo'n grootschalig iets ... Hoe weet u zeker dat de neuzen een beetje dezelfde kant opgaat?

De voorzitter: Korte reactie van de wethouder.

De heer Botter: Ik weet niet precies wat hij bedoelt met: de neuzen dezelfde kant opgaan. Als u het heeft over de 25 wethouders die met elkaar ... Die hebben allemaal het beste voor met hun inwoners en ook met de groep waar we het over hebben. De weg waarlangs dat moet, daar gaan we de 17e september ook goed over praten. Kijk, daarbij komt ook aan de orde natuurlijk de discussie van ... Ik ben tegen wil en dank, en dat ziet u ook iedere keer onder die brieven staan van coördinerend wethouder, maar dan moet er wel iets coördineren zijn en dat betekent dus ook ... Kijk, bij samenwerking lever je ook iets van je autonomie in. Dat is nou eenmaal zo. Je krijgt er heel veel voor terug, voor samenwerking, maar samenwerking betekent altijd dat je een stukje autonomie inlevert. En ik wil dus wel heel duidelijk de 17e september horen van hoe mijn collega's daar tegenaan kijken. Want als het zo is dat zij bij zichzelf denken van: ja, dat willen wij niet, dan hebben wij een ander gesprek met elkaar. Dan blijf ik nog wel steeds in dat samenwerkingsverband, maar dan moeten we natuurlijk er wel voor zorgen dat we helderheid krijgen van wie met wie de overleggen voert. Want je kan niet met 25 wethouders naar die drie of vier zorginstellingen toe, dat gaat gewoon niet. En daar moeten mensen naartoe die kennis van zaken hebben, die weten van doorpakken en die een politiek gevoel hebben van: nou,

zo loopt het en dat moet je met mekaar eens zien te worden. Maar dan is dat wel de bedoeling dat je het ook eens wordt met elkaar.

De voorzitter: Dank u wel voor '...'. Nou, een orde vraag mag.

Mevrouw Özogul-Özen: Nou, dan zou ik dus wel willen dat de wethouder ons dit keer wel gelijk op tijd inlicht, wat de uitkomsten daarvan zijn.

De heer Botter: Ik bestrijd het en dat werp ik verre van me, dat ik u niet op een goeie manier al eerder heb geïnformeerd. Daar ga ik gewoon niet mee akkoord en dat accepteer ik niet en dat kunt u ook niet zo zeggen. Maar ik zal zodra 19 september achter de rug is geweest, u direct informeren.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Dan heb ik nog een mededeling eerst van wethouder Meijs.

Mevrouw Meijs: Ik heb een mededeling vanuit de huishoudelijke ondersteuning. Er is op 11 juli 2018 een uitspraak geweest van de Centrale Raad van Beroep over een zaak in kwestie een geïnitieerd aantal uren huishoudelijke hulp aan een inwoner van de gemeente Haarlem. Het College heeft in alle punten gelijk gekregen, of is in het gelijk gesteld voor wat betreft de werkwijze die wij hanteren om te bepalen hoeveel ondersteuning iemand krijgt. Tijdens de zitting is ook gebleken dat de uitvoeringsinstructie die de gemeente hanteert sinds 2011 op sommige onderdelen een afwijking is van het landelijke CZ-protocol. Het gaat om de nader gespecificeerde normtijden voor huishoudelijke werkzaamheden in onze uitvoeringsinstructie. Die wijken dus af van die CZ-richtlijnen, waardoor een deel van toewijzingen minder huishoudelijke ondersteuning is toegekend en waar mensen wellicht recht op hadden. Die uitvoeringsinstructie is uiteraard meteen aangepast en er wordt op dit moment uitgezocht wat voor consequenties dat heeft voor de bestaande of eerder afgegeven indicaties. Ik verwacht daarover vrij snel, in ieder geval voor de volgende commissievergadering, aan u meer informatie te kunnen geven.

De voorzitter: Dank u wel, wethouder. Er is een mededeling. Ik heb nog de heer Van den Raadt van Trots, die had nog een kleine mededeling.

De heer Van den Raadt: Ja inderdaad, voorzitter, een beetje positief. Ik had met Trots Haarlem een rondvraag over: hoe staat het nu met jeugdzorg? En daar geeft de wethouder een duidelijke mededeling over en de belofte dat wij een schrijven krijgen en bijeenkomst op 19 september, dus die vraag gaat vervallen.

De voorzitter: Dank u wel, heer Van den Raadt. ChristenUnie, ik weet niet of het dezelfde vraag was, dan kunt u deze ook laten vervallen. Of wilt u die ...

Mevrouw ...: '...'

De voorzitter: Oké. Nou, heel mooi, dan zijn die vragen beantwoord. Dan gaan we door naar het volgende. Is er onlangs nog een bestuursvergadering ... Ik heb even een vraag aan de ... Sorry, sorry: mag ik even centraal, alstublieft? Ik heb even een vraag aan het College: is er onlangs nog een bestuursvergadering bijeen voor deze commissie relevante gemeenschappelijke regelingen geweest waar de wethouder iets over wil mededelen aan de commissie? Nee hè? Dat is heel mooi. Rondvragen voor de heer Botter hebben we gehad, dus dan bent u geëxcuseerd bij dezen, volgens mij.

4. Agenda komende vergadering(en), jaarplanning en actielijst commissie Samenleving

De voorzitter: De agenda voor de komende vergaderingen.

Mevrouw Jhinkoe-Rai: Er was toch nog de rondvraag?

De voorzitter: Nee, de rondvraag is voor mevrouw Meijs. '...' 4 oktober. Zijn er nog punten die we willen agenderen? De jaarplanning, wordt nog aan gewerkt, want er zitten nog een paar kleine dingetjes in die nog afgevinkt moeten worden. We hebben het besproken voor de zomerreces en dus bij de volgende vergaderingen hebben we een hele opgeschoonde jaarplanning, waar alle oude spullen die al afgehandeld zijn, weg zijn. Dus dat wilde ik nog even mededelen. Dan komen we bij de geagendeerde stukken. De heer Trompetter van de Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter, ik wil nog even voorafgaand aan de geagendeerde stukken. Ik miste daar iets op. In de lokale notabehandeling heeft wethouder de motie Wonen in Zelfbeheer overgenomen, die heb ik nog niet teruggevonden op de actielijst. Dus komt die dan nog op de planning? Dank u wel.

De voorzitter: Hier gaan we even naar kijken, dank u wel. Zijn er nog andere commissieleden die iets willen agenderen? Heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Niet zozeer agenderen, maar gisteravond werden we opgeschrikt door het overlijden van Freddie Dekker Overstegen. Een van de drie vrouwen die haar leven, eigenlijk, bereid was te geven voor onze vrijheid. We hebben in de afgelopen maanden campagne gevoerd met meerdere partijen om te zorgen dat er een blijk van hulding komt aan die drie vrouwen die het betreft. Dat is om allerlei redenen nog niet geconcretiseerd. Ik mag hopen dat we toch stil gaan staan bij het verlies van deze laatste verzetsstrijdster.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Oomkes. Dat zullen we zeker gaan doen, denk ik. De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Gaan we het ook nu hebben over de '...' stukken of komt dat straks?

De voorzitter: Dit zijn de ter geagendeerde stukken die wij ter kennisname stellen.

De heer Trompetter: Ja, daar heb ik wel een paar opmerkingen over. 1.2 'Verward Gedrag,' heb ik een vraag over, of dit nog terugkomt in de commissie. Dat is punt 1.2. Wordt een voortgangsrapportage.

Mevrouw Jhinkoe-Rai: '...'

De heer Trompetter: Nou, dat zou toch wel graag willen agenderen, zeker gezien het laatste nieuws daarover.

Mevrouw ...: '...'

De heer Trompetter: Ja precies, dat zou heel fijn zijn, als het rapport daar dan aan hangt.

De voorzitter: En is daar animo voor? Ja? Dat is gedragen, dus dat komt op de agenda.

De heer Trompetter: Dan 1.5, heb ik een vraag over of het geactualiseerde juridisch kader Wmo. Is dat een nieuw stuk of is het alleen een verwerking van het amendement en dat soort zaken? Want als het dat laatste is, dan hoeft het van mij ook niet geagendeerd te worden.

De voorzitter: Er is geen 1.5.

De heer Trompetter: '...' 2.5, en daar hangen dan een aantal stukken onder. Dat is al trouwens een toezegging die afgedaan is. Als dat zo is, dan hoeft het verder niet. Dan 3.2, dat zijn de beantwoording van de vragen van de Actiepartij over de Waarderpolder. Die zijn bij deze commissie ter kennisname meegezonden maar ook bij meerdere commissies. Wat de Actiepartij betreft, zijn die vragen onvoldoende en onvolledig beantwoord. Die hebben zich beperkt tot één straat en het ging over de hele Waarderpolder. Er zit ook wel een spoedeisend belangkader in omdat sommige bewoners elders in de Waarderpolder op 16 september hun woningen moeten hebben verlaten, ook al wonen ze daar al jaren en staan ze daar ingeschreven en betalen ook gemeentebelasting. Dus mijn vraag is eigenlijk: wat is nou het snelst? Vervolg vragen stellen, een vragenuur of '...' niet meer, maar in ieder geval: de beantwoording vinden wij niet echt afdoende.

De voorzitter: We gaan het even nakijken. De griffier gaat het nog eens een keer uitzetten in de organisatie en dan kijken we of er een beter antwoord uitkomt.

De heer Trompetter: Ik zal even aangeven, het gaat over de hele Waarderpolder, dat antwoord. Dit gaat slechts over één straat en daar wil ik nog wel even verder over doorpraten.

De voorzitter: Nee, we geven het gewoon aan de griffie en dan wordt het uitgezocht.

De heer Trompetter: Even heel even, of we dan nu moeten agenderen of niet.

De voorzitter: Ik zou het niet doen.

De heer Trompetter: Nee oké, daar wacht ik nog wel even mee. Maar dat het later wel kan en dat niet dan wordt gezegd dat het nu niet kan omdat ik het nu niet heb gedaan. Als we er niet uitkomen. Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel voorzitter. Ik wil graag beginnen met ingekomen stuk 2.1, 'Agenderend onderzoek naar aansluiting bij de Gemeentelijke Ombudsman.' De reden daarvan is, er hangt een aantal stukken tussen, waaronder twee brieven van de Nationale Ombudsman, waarvan ik het belangrijk genoeg vindt om die de agenderen. Er worden een aantal dingen geconstateerd waar ik het graag met deze commissie over wil hebben. Nu weet ik dat er volgende week een gesprek plaatsvindt met de Nationale Ombudsman over deze invulling van een ombudsman voor sociaal domein. Ik wil het wel agenderen, maar dan wel nadat een onderzoek dat nu nog loopt, is afgerond. Want dat is te vroeg om dat te doen voordat het onderzoek is afgerond.

De voorzitter: Dus onder voorbehoud agenderen.

Mevrouw Klazes: Nee, ik wil het sowieso agenderen. Het onderzoek zit eraan te komen. Maar hij hangt er nu hier aan, maar dan wil ik wel even wachten dat die op de agenda komt tot dat onderzoek is afgerond en binnen is.

De voorzitter: En daar is draagvlak voor in de commissie? Ja, ik zie genoeg ... Nog andere commissieleden? Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: Ik heb net al genoemd, 2.8 'Brief van wethouder Botter,' eventueel meenemen de brief wat we nog gaan krijgen en de technische vragen. Bij de volgende commissie, graag.

De voorzitter: '...' Nog meer commissieleden? Nee? Dan krijgt u aanstaande maandag wederom van de griffier een mailtje waarop u kunt invullen de motivatie van uw agendering.

5. Niet tijdig beantwoorde raadvragen (procesmatig, niet inhoudelijk)

De voorzitter: Even kijken, zijn er nog niet tijdig beantwoorde raadvragen? De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Niet de raadvragen, maar wel de rondvraag uit de allereerste Commissie Samenleving van deze raadperiode waar ik nog steeds op wacht, zeg maar. Het ging over de meest noodzakelijke kosten voor dak- en thuislozen, en het ging over de briefadressen en dan, zeg maar, hoe mensen aan een DigiD kunnen komen als ze binnen vijf dagen moeten reageren en dat dat niet kan omdat de post te laat komt.

De voorzitter: De griffier gaat het uitzoeken, dank u wel. '...' Dank u wel.

Overige punten ter bespreking

De voorzitter: We hebben geen adviespunten, vandaag alleen bespreekpunten.

6. Skaeve Huse Haarlem: uitgangspunten en criteria locaties

Dan komen we toe aan spreekpunt 6, de Skaeve Huse. Huis in Haarlem, leuke naam. Uitgangspunten en criteria van locaties. Het College stuurt dit besluit ter bespreking omdat zij de commissie in de gelegenheid wil stellen hun ideeën kenbaar te maken op het voorstel om de meest kwetsbare inwoners van Haarlem een passende leef- en woonomgeving te bieden. Nadrukkelijk nodig het College de commissie uit om suggesties voor potentiële locaties aan te dragen bij behandelend ambtenaar. De input van de commissie zal worden meegenomen bij het vaststellen van definitieve uitgangspunten en beoordelingscriteria.

6.1 Toezegging informatie over Skave Huse *201725775

U kunt het agendapunt 6.1 erbij betrekken. Aan die mag ik het woord geven? Mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Dank u wel, voorzitter. Ik verbaas me waarom dit stuk nu pas voorligt, aangezien als ik de stukken lees eigenlijk blijkt dat alle informatie er een jaar geleden al was. Bij het vaststellen van de begroting 2017 is € 50.000 beschikbaar gesteld voor een haalbaarheidsonderzoek. Bij het lezen van deze stukken dacht ik: is dit nou het haalbaarheidsonderzoek of zijn we daar eigenlijk al aan voorbijgegaan? Zoals u schrijft, zijn we bezig eigenlijk met de kaders, de beoordelingscriteria, en ik vroeg me af: is dat al een stap verder? Want daarna heeft inderdaad het CDA vandaag ook nog een technische vraag gesteld over die kosten. Hoeveel gaat dat kosten? Ben ik ook even terug in gedoken, van: hoeveel geld hebben we hiervoor beschikbaar gesteld? Nou, we hebben € 600.000 beschikbaar gesteld en ik vroeg me af – daar hoor ik namelijk ... Daar lees ik niks over in dit stuk: hoe reëel is dat in deze huidige markt? Als we zien hoe de markt eraan toegaat om een stuk grond beschikbaar te krijgen, hoeveel woningen kun je bouwen voor zes ton? Maar dat is niet de hoofdvraag natuurlijk, want u wilt van ons inderdaad horen wat wij vinden van die

beoordelingscriteria. Wat ik mis, is een weging daarin, bij die criteria. Want u geeft wel aan dat niet altijd op alles 100% gescoord kan worden, maar wat vinden we dan uiteindelijk belangrijker? Wat ik nog belangrijk vindt, is dat in het stuk worden ook ... En u noemt het 'een eerste opzet van basisregels voor deelname,' en daar zitten ook natuurlijk stukken in ... Dat is niet een basisregel om te beginnen maar dat is als iemand er eigenlijk is. Voor de VVD staat er dan eigenlijk één ding voorop en die missen we: dat is namelijk geen overlast gaan veroorzaken voor de omwonenden. Het stuk is enorm geschreven vanuit de mensen die gebruik gaan maken ... En het is ontzettend nobel dat we dit gaan doen, en het is ook belangrijk om te zorgen dat er ruimte is ... En de andere plaatsen, zodat de mensen die nu vastzitten in instellingen waar ze niet tot hun ... Het niet functioneert, plaats kunnen maken voor de mensen die wel gebruik kunnen maken dan van de hulp in bijvoorbeeld beschermd wonen. Maar laten we niet alleen uitgaan van deze mensen, maar laten we ook echt aan de Haarlemmers blijven denken. Want toen ging ik verder naar de beoordelingscriteria en toen zag ik opeens, toen was Haarlem opeens als gemeente het braafste jongetje van de klas gaan spelen. Want als ik dan naar de criteria ga kijken, dan hebben we natuurlijk allerlei gezondheidscriteria, voor luchtverkeer, verkeersgeluid, milieu, wegverkeersgeluid. En daar hebben we als gemeente ambities voor, waar we in 2030 willen staan. En dan is zo'n ambitie bijvoorbeeld dat het geluid maximaal 63 dB mag zijn. Dat klinkt technisch, maar ik vind het bijzonder dat wij dan als norm 48 dB stellen. Want volgens mij mogen we echt heel dankbaar zijn als we een locatie gaan vinden. En als we dan de criteria, de norm hoger gaan stellen dan ieder andere Haarlemmer die dolblij als 'ie een plekje vindt, denk ik dat het lastig wordt om iets te vinden. En daarnaast ... Dus ik wil u dat graag meegeven. Leg de criteria strakker vast waar het gaat om omkijken naar onze inwoners, want u doet juist als het gaat om de afstand vanaf woonruimte, een van de dingen 'afstand tot bewoning' zetten wij dan op 75 m, terwijl Rotterdam dan weer 300 m aanhoudt. Dus daar gaan we dan in een keer, denken we ... laten we daar de andere kant opwerken. En ik vind dat wat bij een onderwerp als dit, als we willen dat de mensen het pikken - want we krijgen altijd het NIMBY-effect, wat we ook gaan aanwijzen. Natuurlijk is de buurt angstig, en er zal niemand direct staan te juichen. Iedereen denkt: nou, wat gaat dat voor ons betekenen? Maar laten we dan ook aan de Haarlemmers laten zien dat we het met oog voor beide doelgroepen doen, en dat wil ik meer terugzien in deze beoordelingscriteria. En u vraagt inderdaad: potentiële locaties? Nou, wellicht kunt u in het kader van haalbaarheidsonderzoek eens een soort vragen uitzetten bij de inwoners of zij, wijkraden of zo ... - dat is in andere plaatsen ook gedaan ... - of zij mogelijke locaties zien. Het is meteen een soort draagvlakmeting van: wat gebeurt er als er ook een locatie wordt genoemd. Dus dat wil de VVD u graag meegeven.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Sterenberg. Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Eens met de opmerkingen van de collega van de VVD, dus wij horen ook graag inderdaad de antwoorden van de wethouder daarop. Daarnaast steunen wij van harte het idee om dan ook de wijkraden inderdaad erbij te betrekken, van: heeft u in ieder geval al ideeën over locaties waar dit zou kunnen? Ook wordt er gerefereerd in dit stuk aan regionale samenwerking. Primair is het gericht op 15 à 20 inwoners hier in Haarlem, en vraagt ons eigenlijk om te kijken naar mogelijke locaties. Is de wethouder dan van plan om dan bijvoorbeeld 10 mensen samen te clusteren, of alle 20 dan bij mekaar? En zou de wethouder ook in kunnen gaan op die regionale samenwerking? Hoe lopen de gesprekken daar nu? Betekent dat ook dat mensen uit omliggende gemeenten geclusterd gaan worden hier in Haarlem, of dat er daar wordt gekeken, in hun gemeente, naar locaties waar Haarlemmers dan daar naartoe kunnen worden opgevangen? En of daar dus ook eenzelfde soort traject nu aan het plaatsvinden is wat betreft inputvragen van hun eigen inwoners? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Çimen. Mevrouw Steyger, GroenLinks.

Mevrouw Steyger: Dank u wel. GroenLinks is op zich blij met het initiatief. Sociale stad, ongedeelde stad: daar horen ook deze Haarlemmers bij, of onze buurmensen die zelf soms niet eens zitten te wachten op deze ondersteuning, maar waarvan we vinden als samenleving dat ze die toch moeten krijgen. Gelukkig is er veel ervaring in het land al met verschillende manieren om dit project vorm te geven, ook kijken naar welke doelgroep je dan echt wil bereiken. Wij zijn het er ook mee eens om dat echt de groep te laten zijn die in alle andere voorzieningen gewoon niet te handhaven of geholpen wil worden. De grootste uitdaging is uiteraard de plek. Wij onderschrijven ook zeker dat het draagvlak onder Haarlemmers heel belangrijk is. Misschien kunnen daar ook organisaties bij betrokken worden, zoals sportverenigingen of volkstuintverenigingen. Het gaat denk ik toch om plekken waar mensen wat verder weg van het gewone buurtleven terecht komen. Dat zal waarschijnlijk over de soort van randen van de stad gaan en wij denken dan ook dat andere gemeentes om ons heen daar misschien zelfs wat meer mogelijkheden voor hebben dan Haarlem, omdat wij natuurlijk wel met een probleem zitten daarin. Dus we willen ook heel graag bij de wethouder aandringen dat dat ook met nadruk wordt meegenomen in het onderzoek naar locaties. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul-Özen: De SP is natuurlijk voor het feit dat niemand op straat slaapt en dat er plek is voor iedereen in Haarlem, en vooral de allerkwetsbare Haarlemmers. Goed dat we nu in ieder geval verder aan het zoeken zijn naar een locatie. Maar wat ik wel mis: ik draai al een hele tijd mee en in het verleden, als we het over de maatschappelijke opvang en de plek voor de maatschappelijke opvang hadden, kregen we altijd een Programma van Eisen, aanvullende wensen, en dat soort dingen kregen we dan ook te maken. Dat mis ik hier. Ik lees wel bijvoorbeeld: het moet zoveel meter van een kinderdagverblijf of een sportplek zijn, maar dat zijn geen Programma van Eisen zoals ik het zie. Waar moet zo'n gebouw aan voldoen? Wat voor hulp moet daarin? Hoe gaan we dat aankleden? Dat mis ik en dat zou ik toch echt graag ook willen zien. Daarnaast is er natuurlijk ook belangrijk dat er draagvlak is en wellicht dat praten met wijkraden daar een optie in is. Maar er is ook meer nodig. We zien nu ook bijvoorbeeld ... Als het goed is, is beneden nu over de Domus+ een gesprek aan de gang. Wat ik heel belangrijk vind: stel, er komt in een wijk zo'n Skaeve Huse of een Domus+: hoe gaan we dat dan daarna afspreken? Mijn ervaring is bijvoorbeeld, op het moment dat er een verwarde persoon ergens overlast bezorgt, de politie pakt hem op, die brengt hem dan vanuit Schalkwijk, in dit geval, naar het centrum. Daar wordt zo'n persoon gedropt, vervolgens hoor je dat het een overlastpleger is en eigenlijk wordt er niks mee gedaan. En we moeten waken, en dat zij de VVD net, dat we ook vanuit de wijk kijken van: hoe voorkomen we dat die overlast er is? Wat gaat er gebeuren wanneer die overlast er is? En dat is wat ik in die Programma van Eisen terug wil zien.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Özogul. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Er zit ook nog zo'n aspect aan vast van de inclusieve samenleving. We hebben ook een soort morele plicht om op te komen aan verschillende kanten van de samenleving. Dat wil niet zeggen dat we daarmee één of meerdere wijken willen belasten, we moeten gewoon vooral denken aan een plek waar iedereen serieus wordt genomen en kans krijgt. In het hele concept van Skaeve Huse zit eigenlijk een soort opsluitingsmodel. Jawel, als je kijkt hoeveel mensen er in Skaeve Huse, bijvoorbeeld in Utrecht en Amsterdam, worden behandeld is dat heel minimaal. Die mensen worden eigenlijk weggeplaatst van de samenleving. We moeten daar een veel integraler aanbod realiseren dan tot nu toe het geval is geweest. Dat betekent dus ook dat we iets moeten doen met de uitstroom van deze mensen. Wat gebeurt er na twee jaar met deze mensen? Zijn ze dan beter? Zijn ze dan meer geïntegreerd in de samenleving? We moeten het echt heel serieus aanpakken. Dat geldt ook voor de mensen die daar omheen wonen.

De voorzitter: Ik zie de interruptie van de VVD, mevrouw Sterenberg.

Mevrouw Sterenberg: Ik ben een beetje in twijfel vanwege het hele concept. Uw voorganger de heer Brander was daar altijd een groot voorstander van, heeft daar ook voor gepleit. Maar wat ik u nu hoor zeggen, daar zit ook een risico in: want wat u eigenlijk wil, is dat we deze mensen toch dat perspectief bieden en hoewel we dat zeg maar indirect wel doen, maar door het zo te benadrukken met die hulpverlening, dat is juist wat nergens nog lukt. Dus we moeten wel reëel zijn in de verwachtingen, en de verwachting is volgens mij gewoon dat we een groep hebben die niet kan functioneren op de manier zoals wij dat ... zoals de samenleving dat verwacht. Die geven we nu een plek waar dat ook eventjes niet zo hoeft, zolang ze andere mensen maar niet lastig vallen – om het heel plat te zeggen. Als u dat soort eisen dan wilt opnemen, is het dan nog dit concept of wilt u dan gewoon meer beschermd wonen?

De heer Oomkes: Nou, ik heb toch niet gepraat over eisen. Ik vind dat we ...

De voorzitter: De heer Oomkes, ik heb nog een interruptie ook van mevrouw Steyger van GroenLinks. Een heleboel nog.

Mevrouw Steyger: Ik sluit ook wel aan bij de VVD. Het is natuurlijk waar dat je heel graag mensen wilt helpen, op wat voor manier dan ook, om aan de samenleving deel te nemen ... En instructie ook door middel van die woontrap, dat er wel een mogelijkheid is voor mensen om weer op een andere plek te komen. Maar ik vind tegelijkertijd ook dat je rekening moet houden met het feit dat de mensen zelf, dat heb ik ook gelezen uit de achterliggende stukken, zelf aangeven dat ze met rust gelaten willen worden, dat ze op een plek willen wonen waar ze relatief ...

De voorzitter: Mevrouw Steyger, kunt u exact aangeven wat u precies wil interrumperen?

Mevrouw Steyger: Nou, dat het voorstel juist ingaat op het feit dat de mensen daar geen behoefte aan hebben en dat je dus ook niet moet willen om ze in een traject te gaan zetten waar ze zelf geen behoefte aan hebben. En dat moet je ook respecteren. Dat was mijn punt.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Mevrouw Özogul, SP. U had ook een interruptie.

Mevrouw Özogul-Özen: Wat de SP betreft, moeten we ze inderdaad niet opsluiten, absoluut niet. Het moet ook niet een vergeten groepje zijn, dus ik ben wat dat betreft wel met de PvdA eens. Dat is precies wat ik wil terugzien in die Programma van Eisen, van wat er omheen ... En misschien kan de wethouder dat beloven ...

De voorzitter: Maar mevrouw Özogul, dat is ook niet echt een vraag, een interruptie. Houd het kort. Een interruptie is echt een verhelderende vraag aan degene die aan het woord was. Ja? Dank u wel. De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. De Actiepartij kan zich vinden in de uitgangspunten die in de nota zijn vervat over Skaeve Huse. Ik heb er ook zelf wel in die zin wat kennis van en wat ervaring mee. Er is al heel veel gezegd over het belang daarvan en dat nou eenmaal sommige mensen het beter doen, zij het soms tijdelijk, soms wat langduriger, op een plek waar ze een beetje met rust worden gelaten. Alleen, wat me wel bevreemd in dit stuk is dat nu aan de commissie wordt gevraagd naar een lijst van potentiële locaties. Dit bevreemdt mij, en het risico is als we die locaties gaan noemen dan wel hier, dan wel ergens anders, ambtelijk, dat er inderdaad die NIMBY-geluiden loskomen. Daarbij heeft de gemeente Haarlem geen beste

geschiedenis als het gaat over communicatie rondom zorgvoorzieningen, zeker niet als je het vergelijkt met Leiden. '...' We weten dat wel. Dus, mijn vraag is: als het College het niet is gelukt om locaties aan te wijzen, wat is dan de verwachting dat wij dat als conferent orgaan het wel kunnen doen? Wat de Actiepartij daar dus mist, naast een pakket van eisen zoals de SP heeft gezegd, is een duidelijke communicatieplan en een beheeroverleg wat niet tijdelijk is, maar wat gewoon permanent is: waar de wijkagent, de cliëntenraad, de zorgvoorziening en de buurtbewoners in vertegenwoordigd zijn. En die vergadert ook zo vaak als zij dat zelf nodig vinden. Dat is volgens mij de enige manier: in overleg blijven om de problemen te tackelen. Tot zover.

De voorzitter: Dank u wel, de heer Trompetter. De heer De Lint.

De heer De Lint: Dank u wel, voorzitter. Wij staan heel positief tegenover het idee en vinden het heel goed dat er voor deze mensen een plek wordt gevonden. Maar uit al deze criteria leek het mij nagenoeg onmogelijk om zo'n locatie in Haarlem te vinden, dus ik wens de wethouder sterkte. Maar wat GroenLinks zei: als we toch regionaal aan het samenwerken zijn, waarom kijken we niet of er in een buurgemeente betere plek gevonden kan worden? Dan over de kosten. Ik had een vraag gesteld. Er is dus zes ton beschikbaar om aan te vullen op wat er al opgebracht gaat worden uit de huuropbrengsten. Dus er zullen vijf woningen komen, als ik het goed begrijp, die zullen huuropbrengsten opbrengen, en daar komt dan nog zes ton bij om het plaatje geheel te krijgen. Ik vraag me af of dat genoeg gaat worden, dus ook daarmee: sterkte gewenst. En dan over de criteria wat de VVD aanstipte: overlastpreventie. In het stuk heb ik volgens mij twee keer genoemd zien worden dat er preventie is, er moet preventie komen. Maar preventie waarvan? Dus ik zou het goed vinden als er specifiek in mee wordt genomen 'overlastpreventie,' en dat er ook echt aandacht aan wordt besteed hoe de buurt waar het geplaatst gaat worden er geen overlast aan gaat overhouden. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Van de Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg-Overbeek: Dank u wel, voorzitter.

De voorzitter: Er staat mijn naam, staat erop, maar dit is mevrouw Van den Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg-Overbeek: Hartelijk dank, voorzitter. Als ChristenUnie zijn er ook blij met de aandacht die er voor deze kwetsbare groep is. Als ik kijk naar de lijst van criteria, dan ben ik het inderdaad met de VVD eens dat dus het ene criterium misschien zwaarder wegend moet zijn dan het andere criterium. Daarbij wil ik bij hetgeen wat al gezegd is aanvullen dat mensen met een psychiatrisch ziektebeeld ... Een persoon kan beter tegen een wat sterker geluid dan juist een ander, en een ander zegt: het geluid is vervelend, maar ik heb juist een weids uitzicht. Dat doet me goed. Wat ik hierbij wil zeggen, het is niet alleen de criteria maar ook het maatwerk voor de persoon zelf als het gaat of het een passende plek is.

De voorzitter: Dank u wel. Nog andere commissieleden? De heer IJsbrandy, Hart voor Haarlem.

De heer IJsbrandy: Hart voor Haarlem ondersteund ook dit concept en het principe. We sluiten ons aan bij de opmerkingen dat er wel erg veel nadruk ligt op technische criteria bij het vinden van een locatie, terwijl het toch vooral gaat om de mensen zelf die er komen te wonen, en de mensen die in de omgeving daarmee te maken zullen krijgen. Ik denk ook dat daar gewoon meer aandacht voor moet zijn. U zult toch, wat voor locatie u ook vindt, met de buurt in gesprek moeten. Je zult dan met name ook moeten kunnen uitleggen wat er nou toch dagelijks gebeurt, wat mensen daarvan gaan ervaren en hoe je dat in de hand gaat houden, voor zover daar problemen ontstaan. Ik denk dat dat de grootste zorgen van mensen zullen zijn, en dat die technische criteria ... dat komt wel goed. We bouwen ook huizen op de hoek van de Schipholweg, waarvan ik me ook

afvraag of daar de geluidsnormen wel allemaal gehaald worden. Dat is dan kennelijk geen probleem. Dus dat betekent gewoon dat die interactiecomponent en ook het draaglijk beheer, zoals de SP opmerkte, dat eigenlijk veel meer gewicht zou moeten krijgen.

De voorzitter: Dat was het?

De heer Ijsbrandy: Dat was het.

De voorzitter: Dank u wel. Zijn er nog andere commissieleden? Nee? Dan ga ik naar de wethouder Meijs.

Mevrouw Meijs: Ik was wel blij met de discussie, hoewel de voorzitter het misschien lastig vond. Deze notitie is vooral bedoeld om voor mij, als wethouder, het net op te vissen: wat leeft er, wat zijn de zorgen van de commissieleden? Ik ben blij met alle suggesties. Ik zal in ieder geval even per vraag antwoord proberen te geven. Als eerste: waarom nu pas deze notitie? Ik ga niet over uw agenda, ik denk dat er een stuk techniek in zit van: wanneer is er plek en wanneer is het tijd om dit te behandelen? Het zijn ook groeimodellen. Dit komt voort weer uit een andere beleidsnota en dan moet er weer iets uit gedestilleerd worden, dan gaan er verschillende mensen mee aan de gang. Mijn voorganger heeft er natuurlijk ook weer wat van gevonden, ik vind er ook weer wat van; het zijn echt van die organische processen. Dan lees je misschien ergens november 2000-zoveel: we leven nu en nu ligt hij voor. Dus het is niet een bewuste keuze. U vroeg eigenlijk iets over de kosten, et cetera. Wat we geprobeerd hebben, is daar in ieder geval een raming te doen en daar zijn budgetten voor vrijgesteld. Dat dat nog niet helemaal tot op de cent nauwkeurig is gedaan, dat klopt. Het hoofddoel eigenlijk van deze notitie is: aan wat voor criteria moeten we voldoen? Aan wat voor uitgangspunten moeten we hanteren? Wat is het draagvlak binnen de commissie? Wat is het draagvlak binnen de Raad? En waar moeten we vooral onze prioriteiten op zetten?

De voorzitter: U heeft een interruptie ...

Mevrouw Meijs: Ik zag hem.

De voorzitter: Van mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Meijs: Maar ik heb altijd geleerd dat ik mijn zinnen af moet maken.

Mevrouw Sterenberg: Hele lange zinnen, dat ga ik ook doen. U geeft aan: een stuk kan heel lang blijven liggen. Er is dus zes ton beschikbaar gesteld, maar het punt is wel dat in deze markt, zeg maar ook, is die zes ton reëel? En dan kunnen we verder gaan met allerlei verdere plannen, maar u weet ook, in het coalitieakkoord wat ten grondslag ligt aan alles wat u doet ... in de kadernota, daar wordt toch wel duidelijk dat eigenlijk al het geld is uitgegeven. Er is weinig ruimte meer. Dus mochten we hier helemaal mee verdergaan en dan blijkt: het kost anderhalf miljoen om iets te realiseren, hebben we het überhaupt of zijn we bezig met iets waar misschien helemaal geen geld voor beschikbaar is?

De voorzitter: Wethouder Meijs.

Mevrouw Meijs: In het uitvoeringsprogramma is daar in ieder geval zes ton voor vrijgemaakt uit versnellingsmiddelen om een mogelijke onrendabele top voor de locaties te financieren. Het is natuurlijk ook afhankelijk van waar we wat vinden en wat er dan aangekocht moet worden. Vragen niet voor niets ook uw medewerking daarin. Het is niet zo dat wij niks doen en wachten tot de suggesties in een gesloten envelop bij

de ambtenaren terechtkomen, maar wij kijken rond en we weten ook in deze dichtbebouwde stad dat het lastig is om a) sowieso al goede woonlocaties of bouwlocaties te vinden, laat staan voor iets als dit. Dit is een maatschappelijke – vinden we allemaal hier, want ik heb niemand gehoord dat we het niet moeten doen – een maatschappelijk relevant probleem wat we moeten oplossen, en wat ook tot onze maatschappelijke opdracht toebehoort. Maar dat het niet eenvoudig zal zijn om hier een goeie locatie voor te vinden, dat moge duidelijk zijn. We roepen u daar op '...' mee te helpen denken. De suggestie van u, om te zeggen: schakel wijkraden in, sportscholen, tuinverenigingen - nou, die zijn allemaal opgeschreven en worden meegenomen.

De voorzitter: Mevrouw Sterenberg, VVD.

Mevrouw Sterenberg: Wat ik ook mee wil geven, is dat we realistisch blijven. Je kunt idealen hebben, natuurlijk, maar ik denk dat als een persoon ergens een kaveltje kent, dat hij sneller zelf kijkt of die hem kan kopen dan dat die aan de bel gaat trekken bij de gemeente: "Ik heb hier de plek voor jullie waar jullie de Skaeve Huse kunnen gaan bouwen."

Mevrouw Meijs: Ik woon zelf vrij afgelegen. Ik kan u verzekeren dat het een ideale locatie is, maar dat die erg duur is. De vraag is ook niet van nobel dat we dit gaan doen, volgens mij komt het ook uit uw hoek: we gaan het nog niet doen. Dit is een opinie, dit is een besluit wat we hebben voorgenomen, maar het is er nog niet. We zijn allemaal niet gek. Beneden wordt op dit moment een enorme discussie gevoerd en ingesproken op een Domus+ locatie. Dit is een locatie die we zoeken die eigenlijk nog voor een veel moeilijkere hanteerbaardere, gedragsmatig moeilijkere club is. Hij is ook qua schaal wel kleiner en misschien dan wat behapbaarder. Maar het is er nog niet gezegd dat Haarlem voor een Skaeve Huse-locatie gaat. We zijn aan het onderzoeken wat kan, we willen het graag maar we zijn zoekende. Ik maak toch steeds mijn zinnen af, '...'.

De voorzitter: Dan ga ik daar nu een punt zetten. De heer De Lint.

De heer De Lint: Het spijt me. Ik hoorde u zeggen dat dit een nog moeilijkere doelgroep is, en dat is waar ik even op sprong. Is het dan niet gek dat er helemaal niets over overlastpreventie in het stuk zit?

Mevrouw Meijs: Dat ben ik meteen met u eens, die suggestie heb ik ook opgeschreven. Ook daar hebben we natuurlijk weer lessen geleerd, of misschien al heel lang. In de periode dat ik in de raad zat, was de hele discussie over een Magdalenaklooster. Dat heeft ook de hele stad op zijn kop gezet en daar hebben we ook weer onze lessen uit geleerd. Maar iedere keer is er weer een nieuw probleem, zal ik maar zeggen, een nieuw item. Maar we nemen de suggesties mee om handhaving, nazorg, omwonenden-overleggen, preventie bij de wijken – we zouden gek zijn als we dat niet deden.

De voorzitter: Ik heb nog een interruptie van mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Is het op het moment zo dat mensen met ernstige gedragsstoornissen dan in de gevangenis belanden, bijvoorbeeld? Waar verblijven zij nu?

Mevrouw Meijs: Tenminste niet dat ik bekend ben – 'ook' wordt er gezegd. Maar het zijn vooral mensen die nu de plekken bezetten bij de dak- en thuislozenzorg of in woningen zitten waar ze eigenlijk niet te handhaven zijn.

De voorzitter: De interrupties schieten omhoog. PvdA, twee interrupties. Even de heer Yerden, als eerste. Uw microfoon, alstublieft.

De heer Yerden: Sorry, mijn excuus. Heeft u wel advies gevraagd aan de specialisten, en dat helpt misschien ook wel waar kunnen ze wonen.

Mevrouw Meijs: Aan wie?

De heer Yerden: Specialisten.

Mevrouw Meijs: Zeker, we zitten dit wiel niet zelf uit te vinden. Dat doen we met onze partners in de stad. Daar hebben we inmiddels meerdere keren gesproken. '...' gemeentegrenzen gekeken, maar er zijn natuurlijk genoeg sociale partners in de stad die ervaring hebben met deze doelgroep en ook suggesties hebben gegeven. Daarom ligt deze nota er ook nu pas. Ik zeg al: het is een groeimodel, daar gaan we natuurlijk weer met hun in overleg na deze bijeenkomst. Het is volgens mij ook al meerdere keren in deze commissie aan de orde geweest. Ik ben dan weliswaar nieuw, de helft van u, maar volgens mij hebben al meerdere mensen hier gesproken. Allerlei professionelen, van zorgprofessionele organisaties komen hierbij natuurlijk kijken. Er zitten ook diverse mensen op de tribune, denk ik, om daar mee te luisteren.

De voorzitter: We hebben een interruptie van de heer Oomkes, PvdA.

Mevrouw Meijs: Ik kom niet verder dan de VVD, dat schiet niet op.

De voorzitter: Maar laten we het denk ik wel eventjes proberen af te ronden.

De heer Oomkes: Ik wil nog even aanvullen dat níet doen geen optie is. Dat wordt heel vaak gedacht, en dat wordt altijd vergeten bij dit soort sociale groeperingen. Het is van: o, dan doen we het niet. Dit zijn mensen die nu door onze stad dwalen.

Mevrouw Meijs: Het is ook geen optie van niet doen. Het is alleen de vraag, want die vraag is ook gesteld: doen wij het of doen we het in samenwerking met onze regiogemeentes? En moet het dan op onze grond of moet het bij de buren op de grond? Net zoals bij alle woningen en woningbouwklussen en ook bij speciale doelgroepen zijn we altijd in overleg met onze regiogemeentes. Wellicht dat het niet hier komt maar dan bij onze buren, of dat de buurtbewoners bij ons terecht komen. Dus dat is altijd in samenwerking, maar ik zie al dat het weer vier vragen oplevert.

De voorzitter: U heeft nog een interruptie van mevrouw Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Meijs: Ik doe iets fout.

Mevrouw Berg-Overbeek: Nee hoor, zeker niet. Ik hoor het woord 'regio' en dan denk ik ... Kijk, regiosamenwerking is mooi in dezen, maar wordt er ook verder dan de regio gekeken? Ik noemde net het maatwerk voor de persoon. Ik kan me ook voorstellen dat mensen zeggen: doe maar een rustig plekje, maakt niet uit waar. Eigenlijk buiten de Randstad.

Mevrouw Meijs: Goeie suggestie, neem ik mee. Geen idee, heb ik echt geen antwoord op, maar vind ik een goeie suggestie, neem ik mee. 'Hutje op de hei,' wou ik zeggen. Nee, maar laat het wel wezen ...

De voorzitter: Momentje. Sorry. Ik heb nog een interruptie van de heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel voorzitter. Dan moet ik toch even iets over zeggen. Vanaf 2021 verdwijnen de centrumgemeentes en dan wordt iedere gemeente verantwoordelijk voor zijn eigen zorgvragers en zijn eigen daklozen. Volgens mij is uw voorstel prachtig, maar moeilijk uitvoerbaar. Hetzelfde geldt voor een plek zoeken voor mensen die uit Haarlem komen in een omliggende gemeente. Nu hebben we nog de regio's, maar dat gaat allemaal veranderen en allemaal verdwijnen binnen een paar jaar.

De voorzitter: Ik dank u voor uw mededeling. Mevrouw Meijs.

Mevrouw Meijs: Ik ben toch bang dat sommige mensen zich niet storen aan gemeentegrenzen, dus dan pakken ze de fiets of ze lopen en dan zitten ze toch bij ons, zal ik maar zeggen. Dus we hebben ook gewoon een maatschappelijke opdracht.

De voorzitter: Ik wijs u even op de tijd, want u heeft nog maar 2 minuten voor de andere twee punten. Maar het is het ophalen van suggesties, dus volgens mij moeten we het ook daar een beetje bij houden, in plaats van hele discussies.

Mevrouw Meijs: Ik wilde nog een aantal ontzenuwen of uitleggen, in ieder geval. Er werd gesproken over een Plan van Eisen, hoe gaan we dat inrichten - daar is het echt nog te vroeg voor. Dit is echt een fase nog vóór alle Plannen van Eisen. Ik begrijp waar uw suggestie op doelt en die gaan we natuurlijk uitvoeren als, als, als. Maar dit is echt een beginnend stadium. Het gaat ook niet over grote groepen, er werd gesproken over het samenbundelen van regio's - dat heb ik zelf al in de mond genomen. Maximaal zes huizen bij elkaar. Deze doelgroep heeft het al moeilijk genoeg, zal ik maar zeggen, dus dan moet je daar zeker geen 20 van bij elkaar zetten want dan heb je sowieso je doel voorbijgeschoten. Het is echt wel de bedoeling om het zinvol in te richten met een bepaalde realistische kijk op het geheel.

De voorzitter: Ik heb nog een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Ik begrijp inderdaad dat met deze doelgroep, dat het ook prettiger is om wat rustiger dan te wonen, dat we dat niet al deze mensen gaan samenklonteren. Maar dan bent u eigenlijk niet op zoek naar een locatie, of twee, maar naar drie of misschien wel naar vier en dan wordt het wel heel ingewikkeld.

Mevrouw Meijs: Dat wordt ook, ingewikkeld. Ik kan het niet anders zeggen: dat wordt het. Het is niet iets wat je ... een broodje kaas, nee. Het is best wel een ingewikkeld iets. Maar we willen het vooral ... Misschien heb ik het al gezegd, maar wil ik het toch nog een keer zeggen. Ik wil vooral ook ...

De voorzitter: Heel even toch interrumpen. Kijk, u heeft al 3 minuten voor de andere twee punten en nog een rondvraag. Dus ik verzoek u toch om een beetje ook haast te maken.

Mevrouw Meijs: Ik heb een aantal dingen gehoord en ook uw prioriteiten gehoord. Alle criteria die wel opgeschreven zijn allemaal prima, die suggesties nemen we mee. Dat we aandacht zullen hebben voor de financiële uitwerking en et cetera. En ik kom terug.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel, voorzitter. Heel kort: het beheeroverleg.

Mevrouw Meijjs: Heb ik niet gezegd? Nou, dan herhaal ik het. Dat gaat zeker meegenomen worden. Dat blijkt bij alle speciale doelgroepen, woonplekken die we nu hebben dat het beheer en de hele uitvoering een sleutel is in het doen slagen van het geheel. Maar ik proef in ieder geval bij alle partijen in ieder geval draagvlak om voort te gaan op deze weg. Ik heb suggesties gehoord, tips en tops, en die nemen we mee en dat komt weer terug.

De voorzitter: Heel mooi. Dan heb ik de aller-, aller-, allerlaatste voor mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ja, de wethouder zei: zover zijn we nog niet, over het Programma van Eisen of het Plan van Aanpak. Als je de week mee wil en als je acceptatie wil, is dat toch een van de vereisten aan het begin van het project. Dus graag aandacht daarvoor.

De voorzitter: Dat is goed overgekomen, dank u wel. Ik wil het punt gaan afronden, anders komen we niet aan de tijd die we afgesproken hebben.

7. Spreektijd voor belangstellenden (over niet op de agenda staande onderwerpen)

De voorzitter: Ik wil graag verder gaan naar punt 7. Zijn geen sprekers voor, punten niet op de agenda staan.

8. Opinionota Sociale Basis 2020 (MTM)

Dus we gaan nu naar punt 8: de 'Opinionota Sociale Basis 2020'. Het College vraagt de commissie om adviezen te geven op de volgende vraagstukken: wat willen we bereiken met de sociale basis? Hoe geven we ruimte aan nieuwe initiatieven? Hoe bevorderen we de samenwerking tussen partners in de sociale basis? Hoe willen we als gemeente samenwerken met partners in de sociale basis? Aan wie mag ik het woord geven? De heer Van Kessel, VVD.

De heer Van Kessel: Dank u wel, voorzitter. Ik hoop dat u en u allen een goed reces heeft gehad en klaar bent voor dit nieuwe politieke seizoen. De wethouder heeft in ieder geval niet stilgezeten, want tot onze verrassing trof ik op de agenda vandaag een document van haar hand over hoe we moeten omgaan met de vele subsidierelaties die Haarlem heeft. Voor het reces bracht de VVD al een hap-snapsubsidie van twee jaar voor een sportschool op. Het was niet goed duidelijk wat er na die twee jaar zou gebeuren: niet ideaal voor de subsidieontvanger, niet ideaal voor het bereiken van de doelstellingen, voor ondersteuning in de wijk. En de wethouder gaf destijds aan goed te willen kijken naar de sociale basis. En die blik van haar, die gaan we vandaag bespreken. De basisgedachte van het document ondersteunen we: zelfredzaamheid en participatie voor inwoners, dat is belangrijk. Maar ook dat mensen niet als groep maar als individu worden benaderd. Wat ik vervolgens belangrijk vond, was eigenlijk de opbouw van: hoe ziet die sociale basis eruit? En die begint, en daar zijn we het helemaal mee eens, eigenlijk bij de 160.000 Haarlemmers die elkaar vrijwillig steunen, zonder dat daar een overheid aan te pas komt. En ook de vele instanties waar de gemeente maar een beperkte relatie mee heeft, leveren een belangrijke bijdrage aan die sociale basis, zoals het onderwijs, de juffen, de meesters voor de klas, de mensen in de zorg, de politie, eerstelijnsgezondheidszorg, culturele instellingen, noem maar op. Vervolgens is er de stad zelf. Kun je als starter een goede woning vinden? Is het makkelijk om van A naar B te komen? Dat is ook belangrijk voor de sociale basis. En daar ligt nog heel wat werk voor dit bestuur. Vervolgens eindigt de wethouder met woorden die ons uit het hart gegrepen zijn: dat uiteindelijk de sociale basis niet begint bij de subsidies, maar dat die eventueel het sluitstuk zijn. Uw gedachte, het zijn onze woorden, overigens.

Mevrouw Meijs: Dan kunnen we een coalitie '...'

Mevrouw Sterenburg: Volgende keer een microfoon aan.

De heer Van Kessel: Pas maar op, straks heb je hem, die coalitie. Dan wil ik eigenlijk gaan naar de bijlage die bij het stuk zit. Dat is een overzicht van instellingen die op dit moment subsidie krijgen, voor vier jaar of voor kortere tijd. En mijn vraag aan de wethouder is: zijn deze instellingen hun geld waard geweest? Dat moet namelijk de basis zijn om te besluiten of we doorgaan met subsidies met deze instellingen, of niet. Mijn vraag is: kunt u de bijlage nogmaals aan ons sturen, maar dan aangevuld met het bedrag dat ze hebben gekregen, welke doelen zij '...', en welke '...' prestatie-indicatoren daaraan vastzaten. Eigenlijk vraag ik dan daarbij: hebben ze die gehaald? Dat is een evaluatie die wij graag zouden zien van de subsidies met betrekking tot de sociale basis. Dan komen we bij de samenvatting die u ... U heeft een evaluatie gedaan, en daar is dit stuk ook een samenvatting van. Mijn vraag is: kunnen we die evaluatie zelf ontvangen? Want de uitkomsten van de samenvatting verontrustten mij. Om een voorbeeld te geven, u schrijft: "Er zit een gat tussen de doelen van de gemeente en de prestatieplannen van de aanbieders." En dat is hetzelfde als ik naar de slager ga voor een karbonade en naar buiten loop met biologische worteltjestaart. Daar heb ik geen subsidie voor nodig, die kan ik zelf wel bakken. Ik word juist benieuwder, als ik dit zie, naar de onderliggende bevindingen van de conclusie waar u zelf mee bent gekomen. Een andere conclusie ...

De voorzitter: Sorry, heer Van Kessel. De tijd is bijna op.

De heer Van Kessel: Ja, gaat lukken. Er is een grote diversiteit in subsidies, dat de mensen die ondersteuning nodig hebben door de bomen het bos niet meer zien. Mijn vraag aan de wethouder is: hoeveel mensen hebben door de bureaucratie '...', en vooral: wat gaan we daaraan doen? En daarom wil ik graag een suggestie doen: mag ik voorstellen of u een onderzoek doet of het mogelijk is om de toegang tot maatschappelijke voorzieningen via een portaal te regelen alle voorzieningen vindbaar te maken op een website? Voorzitter, ik rond af. '...' goed besteden, wethouder.

De voorzitter: Goed. Dank u wel, heer Kessel. Mevrouw Klazes, GroenLinks.

Mevrouw Klazes: Dank u wel, voorzitter. Bedankt voor deze Opinienota. In grote lijnen kunnen wij de lijn van de VVD wel volgen. Sociale basis is een van de pijlers voor het stadsbrede welzijn. Wat betreft GroenLinks – ik kan me niet voorstellen dat er door iemand anders over wordt gedacht – is één ding echt belangrijk en dat is dat de sociale basis optimaal tegemoetkomt aan de behoefte van de Haarlemmers. Het begint altijd met de Haarlemmers zelf en waar heeft hij behoefte aan. Dat ga je invullen en niet andersom. De analogie van mijn collega van de VVD is grappig - ik ben zelf vegetariër, ik had ook een analogie met druiven en bananen. U was bij de slager, ik was bij de groenteboer. Ik had: als mensen druiven willen en ze geven dat aan, zorg dan dat er druiven komen en zeg niet: "Nou nee, geen druiven, we hebben wel fruit, we hebben bananen want dat is beter voor u." Nee, als mensen druiven willen dan zorg je gewoon dat er druiven komen. Dat is het een beetje. Geen slagers. Wat de reactie van de Participatieraad terecht stelt ... De Opinienota zet de vraagsturende methode terecht centraal, ook als we aan de slag gaan met de voorbereidingen van de invulling van de sociale basis van 2020 moet er dus gekeken worden, nogmaals, naar de behoefte van de bewoner. Dat kan zijn dat die behoefte haaks staat op de behoefte die ook vanuit de '...' organisatie bestaat, waarschijnlijk, aan overzichtelijkheid en efficiency. Ik kan me voorstellen dat het lastiger is om met vele kleine subsidiepartners te werken dan met grote organisaties. Toch wil ik er heel graag wel een punt van maken, dat ik het in ieder geval ... wij, als GroenLinks, het erg belangrijk vinden dat er ruimte is voor nieuwe initiatieven en kleine subsidiepartners, omdat naar onze mening de mogelijkheid om vraaggestuurd werken groter is dan bij de

grotere organisaties. Even kijken, hoor. Thema's is een vraag over de thema's. Ook daar weer: begin met te vragen aan de bewoners waar zij behoefte aan hebben en wat zij missen. Op basis daarvan kan je volgens mij ook die thema's vorm gaan geven. Wij twifelen wel aan de suggestie van de Participatieraad om de bewoners mee te laten beslissen over budgetverdeling. Dat gaat ons net weer een stapje te ver. Ze kunnen wel bepalen wat ze willen, maar hoe dat dan verder budgettair aan de achterkant geregeld wordt, lijkt me toch meer iets voor mensen die daar verstand van hebben. Niet dat geen enkele burger verstand heeft van zaken, dat wou ik bij dezen gelijk ontkrachten, maar over het algemeen is het handiger om dat aan de ... organisatie over te laten. Wat betreft die kleinere initiatieven, die bijna altijd zijn voortgekomen uit een zekere vraag. Wij willen graag dat zij een onafhankelijke, autonome positie in kunnen nemen. Dat betekent dat het geen voorwaarde mag zijn om je te binden aan een grote organisatie, geen subsidievoorwaarde mag zijn. De autonomie van een kleine organisatie is, wat ons betreft, erg belangrijk om het werk zo goed mogelijk te kunnen invullen in alle vrijheid. We begrijpen heel goed dat deze losstaande financiering ook weer meer administratie met zich meebrengt, maar voor GroenLinks is die onafhankelijkheid erg belangrijk. Tegelijkertijd brengt dat ook een consequentie met zich mee, namelijk dat de verantwoording van kleine organisaties vaak ook wel problemen oplevert. Dat is een vrij technisch verhaal: kleine organisaties, is gebleken, hebben er wat meer moeite mee om die verantwoording goed vorm te geven. Ik wil de wethouder dan ook vragen goed na te denken over een protocol wat makkelijk gevolgd kan worden, waarmee de kleine organisaties ook hun verantwoording goed op orde kunnen krijgen. Daar zijn we het eens met de VVD: u moet altijd uitgaan van het resultaat. Dus niet: we hebben 10 evenementen georganiseerd, we krijgen een vinkje. Nee: we hebben 10 evenementen georganiseerd, daar kwam geen hond op af, we hebben ze moeten cancelen, maar dat vinkje staat er nog steeds. Nee: we hebben 10 evenementen georganiseerd, zoveel mensen zijn op afgekomen, met een waardering van dat-en-dat. Dat is de afrekening die wij graag willen zien, dus echt resultaatgestuurde verantwoording.

De voorzitter: U heeft een interruptie van mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel. Ik begrijp inderdaad: iedere euro kun je maar één keer uitgeven, en als er geen hond op af komt, dan snap ik dat we daar misschien moeten stoppen. Maar er wordt ook bijvoorbeeld een bibliotheek in Zuid-Kennemerland gesubsidieerd: wat is dan het criterium? Wat is dan de harde eis? 1000 mensen? En als er dan 950 op af komen, dan stoppen we ermee? Het is heel moeilijk om te zeggen: dit heeft een maatschappelijke functie en als dit dan niet gebeurt, dan stoppen we ermee.

De voorzitter: Mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: Ja, dat is altijd het zelfde probleem geweest. Dat is precies de kern van het probleem. Hoe ga je het resultaat meten op basis van welke criteria en hoe zorg je dat alle subjectiviteit eruit gefilterd wordt? Dat is inderdaad een opgave waar wij misschien wel suggesties over kunnen doen, maar waar ik toch echt net ook aan de wethouder heb gevraagd: buigt u zich daarover om te kijken hoe die verantwoording zo goed mogelijk vormgegeven kan worden. Dat is inderdaad terecht de crux van de zaak. Ik wou ook nog even zeggen dat de openbare bibliotheek in deze context niet helemaal vergelijkbaar materiaal is, wat mij betreft. Ik ben bijna klaar. We kunnen ons vinden in het voorstel van het College om de sociale basis per wijk over het hele scala aan behoeftes te voorzien, met uitzondering van een aantal voorzieningen die centraal geregeld moeten worden. Dus je kijkt per wijk: wat is er nodig en dan ga je per wijk op alle vlakken, op alle gebieden ga je het proberen zo goed mogelijk in te vullen. Behalve de grote zaken die dan centraal geregeld moeten worden. De Participatieraad stelt voor om 10% vrij te houden voor innovatiegelden, en ook daar kunnen wij ons in vinden. Wat ons betreft, mag dat ook 15% zijn. Daar wou ik het graag bij laten, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, mevrouw Klazes. Mevrouw Özogul, SP.

Mevrouw Özogul: Ik heb hier een aantal dingen gehoord. Ik ben het met D66 eens dat sommige zaken niet meetbaar zijn en dat is het probleem afgelopen jaren geweest. Hoe meet je of iets daadwerkelijk ... Behalve vinkjes of aantal personen is het belangrijk: wat voor gevolgen heeft het voor de samenleving? Aan de andere kant vraag ik me dan op dat moment af: doen we het dan zo slecht in Haarlem dat dit benoemd wordt en dat dit op dit moment hier ter sprake komt? Als ik kijk naar al die initiatieven, als ik kijk naar wat alle welzijnsorganisaties in het verleden – in mijn geval, afgelopen 12 jaar – gedaan hebben, dan zie ik daar zulke prachtige initiatieven waar heel veel bewoners bij betrokken zijn. Van statushouders tot migranten tot de allerkwetsbaarste mensen, en in Haarlem vind ik toch wel dat we er trots op mogen zijn dat er zoveel is en dat er ook heel veel aanbod is van iedereen. Natuurlijk zullen we delen hebben waar we toch iets missen en wat mij betreft moet daar een beetje de aandacht ook naar gaan. Als ik dan kijk naar wat de Participatieraad zegt, 10% van het budget, ben ik volledig mee eens. Als we zeggen: we moeten per wijk een budget geven, dan ben ik toch bang dat daar de kwetsbaarste wijken de dupe van gaan worden, dus ik ben daar geen voorstander van. Als we kijken naar de samenwerking, wat ons betreft, is dat op gelijkwaardige basis: met elkaar samenwerken, dus niet één afhankelijk maken van de ander. Ik denk dat het voor de grote welzijnsorganisaties niet goed is, maar ik denk ook dat het voor de kleintjes niet goed is om afhankelijk van een ander te zijn, wat de samenwerking betreft. De SP denkt dan bijvoorbeeld aan een soort van coöperatieve samenwerking op gelijkwaardige basis, waar iedereen mee kan doen en mee durft te doen. Als we het hebben over hoe moeten we verder: ik heb een aantal voorbeelden gezien van een aannemer, onderaannemers – dat lijkt ons helemaal niks. Dan ben je niet gelijkwaardig, wat ons betreft. Als we kijken ... Ik heb net gezegd 10% van het budget en wat ons betreft moet dat niet betekenen dat bijvoorbeeld die 10% bij de grote welzijnsorganisaties er afgaan, want dan vraag ik me echt af: waarom moet er dan geknipt worden? Welk goed initiatief moet dan sneuvelen voor ander, nieuw initiatief? Is absoluut not done voor ons en ik ...

De voorzitter: Denk aan uw tijd, mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: En ik denk dat het ook heel goed is dat met elkaar in gesprek gaan, wellicht voor de kleintjes want ... Een jaar geleden was er een bijeenkomst en daar werd gezegd dat de gemeente daar een beetje de leading role in moest hebben, en wat ons betreft hoort dat ook zo.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer IJsbrandy, Hart voor Haarlem.

De heer IJsbrandy: Ja, we hebben ook de notitie – dank u wel, voorzitter – met belangstelling gelezen. Het is een belangrijk moment omdat we steeds nu voor vier jaar hierover gaan beslissen. Want nu, begreep ik ... Tenminste, het stuk staan heel weinig getallen in, dat maakt me altijd enigszins verontrustend. Zijn die er dan überhaupt of wat vinden we daarvan? Ik vond ergens dat we nu 1% uitgeven, wat € 150.000 was, dus kennelijk gaat het over 15 miljoen, het pakket waar deze notitie over gaat. Ik heb ook even in de jaarrekening gekeken wat er allemaal verder nog gebeurt. Er is meer, er is ongeveer 46 miljoen wat aan aangesloten instellingen gaat in het totale sociale domein. Als je dat voor vier jaar beslist, dan praat je dus over € 180.000.000, wat we hier dus met zijn allen even zitten ... Wat uiteindelijk zijn weg gaat vinden, natuurlijk, in de maatschappij. Maar waar het wel uiteindelijk om gaat. Gezien de precaire situatie waarin de financiën van Haarlem gaan bewegen door dit nieuwe College, lijkt het me toch wel raadzaam bij dit soort bedragen dan even stil te staan. Dus we zijn het helemaal eens met de VVD om die lijst met alle subsidieontvangers nog eens een keer opnieuw te sturen met inderdaad de bedragen, de prestaties, afspraken, realisatie daarvan. Wat we ook eigenlijk missen, is een stuk probleemanalyse. Als je dit eens in de vier jaar doet, vind ik wel dat je een goeie evaluatie moet maken van: waar zijn we nou eigenlijk mee bezig? Waar staan we nu eigenlijk voor? Wat is de scope van dit

hele verhaal? Welke mensen in de stad worden hiermee geholpen? Hoeveel zijn dat er? Worden dat er meer, worden het er minder? Wat vinden ze ervan? En dat soort antwoorden mis ik eigenlijk om überhaupt te kunnen beoordelen of we hier op de goeie weg zijn. Dus een degelijke evaluatie van wat hier gaande is en waar we naartoe willen. Wat is dan ons eindbeeld? Hoe gaan we stappen zetten om daar te komen? Nemen we daar regie op als gemeente? Want er zijn natuurlijk ook gewoon dingen die gewoon wettelijke taken zijn, waar de gemeente ervoor heeft te zorgen dat die taken gewoon uitgevoerd worden omdat de burgers daar gewoon recht op hebben. ...?

De voorzitter: U heeft een interruptie, sorry. Interruptie mevrouw Klazes.

Mevrouw Klazes: We pruttelen nog een beetje door, maar om dan ... Gewoon te wachten op de punt. Ja, een hele korte interruptie. U wijst terecht op het belang: het gaat om heel veel geld. Het is uiteraard heel belangrijk dat de verantwoording goed op orde is. We hebben net geconstateerd dat het echt wel een probleem is, dat het lastig is om dan over dit soort dingen die toch heel subjectief beoordeeld kunnen worden, om daar een duidelijk punt te drukken, om daar een duidelijk criterium aan te hangen. Heeft u daar suggesties voor?

De heer IJsbrandy: Nou ja, ik zou in ieder geval beginnen met een splitsing te maken tussen – waar ik net aan begon – tussen de wettelijke taken. Er zijn gewoon wettelijke taken die ook in dit pakket zitten, waar we gewoon rechten van burgers moeten honoreren. Daar is budget voor en dat wordt ook vanuit allerlei partijen, overheid, et cetera, wordt dat beschikbaar gesteld. Dus maken we eerst eens een overzicht van wat zijn nu de must do's, zeg maar, dingen die we gewoon moeten regelen voor de burger. Dat moeten we natuurlijk zo efficiënt mogelijk doen. Daarna blijft er dus kennelijk nog een stuk discretionair over, daar kun je dus zelf keuzes maken wat je wel doet, wat je niet doet. Ik denk dat we dat ook scherp moeten hebben omdat we het dan over die keuzes hier ook kunnen praten. Het uitvoeren van wettelijke taken, denk ik dat we vrij kort kunnen zijn. Over die andere zaken, daar moeten we gewoon naar kijken. Hoeveel geld willen we daar beschikbaar voor stellen? Wat verwachten we daarvan? Wat gaat de burger daarvan merken? Wat zijn prioriteiten daarvan, tussen de jeugd even belangrijk als ouderen? Je kunt allerlei doelgroepen verzinnen die je natuurlijk ook verschillende gewichten kunt geven. Dus je kunt wel op die manier wat meer ratio brengen in de manier waarop je de middelen dan uiteindelijk verdeeld over de stad, want dat is toch waar het om gaat.

De voorzitter: Nog een interruptie, mevrouw Klazes. Heel kort.

Mevrouw Klazes: Ja, ik hoor u, en ik hoorde eigenlijk precies hetzelfde als wat u net zei, ook in dezelfde volgorde ongeveer. Mijn kernvraag is eigenlijk: hoe gaan we dat meten? Hoe gaan we de tevredenheid en hoe gaan we het ... Kijk, als u een appel koopt, dan koop je een appel en als het een lekkere appel is, dan weet je dat je daar goed ... Daar heb je geld voor betaald en dan heb je gekregen waarvoor je betaald hebt. Hoe doe je dat met dit soort dingen die zo subjectief beoordeeld worden? Want dat is eigenlijk de kernvraag van waar we het hier over hebben, op het moment dat we het hebben over financiering – en daar had u het in het begin van uw verhaal heel veel over. Heeft u dan ook suggesties om de subjectieve factor eruit te halen?

De heer IJsbrandy: Nou, het blijft natuurlijk altijd een beoordeling die door mensen gemaakt zal moeten worden. Het is ook niet in zijn algemeenheid te beantwoorden, dat je dus zo'n wijd geschakeerd domein dat je niet met een oplossing dat probleem plat kan slaan. Maar je zult van geval tot geval, van instelling tot instelling en van initiatief tot initiatief moeten kijken van: wat willen we hiermee bereiken? Ik neem aan dat er iets mee willen bereiken, anders kunnen we ook een andere vraag stellen: wat gebeurt er als we dit allemaal afschaffen? Stort de stad dan in? Gaan mensen dood? Wat gebeurt er dan? Dat is een eigenlijk de harde

andere kant van de zaak. Als het dus allemaal niks oplevert en ook niet meetbaar is, waarom doen we het dan überhaupt? Natuurlijk ga ik er vanuit dat er zinvolle dingen mee gedaan worden, maar dan moet daar ook best wel wat over te zeggen zijn: wat we daar nu uiteindelijk mee bereiken, wat mensen ervan merken, hoe ze dat beoordelen. Als je het naast elkaar zet, kun je daar heus wel verstandige opmerkingen over maken.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Özogul.

Mevrouw Özogul: Heel kort. U zei: er gaat niemand aan dood, maar ik geef u twee voorbeelden. Bijvoorbeeld "Spel en Huis," waar mensen bij iemand thuis komen om opvoedondersteuning te bieden. Of zoals Haarlem Effect doet, Wijkacademie, waar ouders van allerlei afkomst bij elkaar komen om over opvoed te praten. Dat is niet meetbaar, maar het is wel nodig. Dus ik wil wel meegeven dat u daar rekening mee houdt en ik zou van u willen weten: hoe meet u dat?

De voorzitter: U moet het vooral, denk ik, vragen aan de wethouder, want die moet het gaan beantwoorden. Ik denk dat daar wel genoeg over gezegd is. De wethouder komt daar ook nog over met een mededeling over die meetbaarheid. Heeft u een interruptie? Op wie? Op wie heeft u een interruptie?

Mevrouw Steyger: Op mijn buurman.

De voorzitter: Oké, ga door.

Mevrouw Steyger: Ik wil een aanvulling geven. Klanttevredenheid ...

De voorzitter: Een aanvulling is geen interruptie.

Mevrouw Steyger: Nou ja, ik weet niet hoe ik het moet noemen. Klanttevredenheid is heel belangrijk, want dat kun je natuurlijk in je prestatieafspraken opnemen: dat je wil dat een instelling volgt, rapporteert wat haar of zijn klanten doet. Maar waarbij het volgens mij ook over moeten hebben, en dat wil ik ook de wethouder meegeven, is: welke maatschappelijke effecten of problemen wij opgelost zien? Dus dan gaat het niet over 'we willen iets met jeugd', maar we willen dat jeugd zich maximaal ontwikkelt; we willen dat ouderen niet eenzaam zijn. Dus, dat is nog iets anders dan tevreden klanten en wat daar achter zit is: wat vinden wij met elkaar van de problemen in de stad die opgelost moeten worden?

De voorzitter: Maar toch, dit was geen interruptie.

Mevrouw Steyger: Aanvulling.

De voorzitter: Maar de volgende keer ... Nee, echt waar. Volgende keer graag een korte vraag aan degene die aan het woord was, een verduidelijking van hetgeen wat die gezegd heeft. Dit is meer, ook weer, een suggestie richting het College. Mevrouw Özogul, u heeft nog een heel weinig tijd.

Mevrouw Özogul-Özon: Hebben we geen debatmogelijkheid? Want het is nu interruptie, zelfs eigen tijd, en in het verleden hadden we altijd debatmogelijkheid, en dat is dit een beetje.

De voorzitter: Nee, dat is al een hele tijd niet meer, dat klopt. Het is een Opinienota waar wat gevraagd wordt aan de commissie om wat meer informatie en suggesties richting College te geven. Dus het moet eigenlijk meer deze kant uit gaan in plaats van met mekaar, denk ik. U was klaar, meneer IJsbrandy? Oké, dan ga ik nu naar de heer Trompetter, Actiepartij.

De heer Trompetter: Dank u wel, ik hou het kort. Om te beginnen, ik had het al gezegd ook, onze fractie kan het volmondig eens zijn met het advies van de Participatieraad – dank voor het gegeven advies. Met name de tegenstelling tussen concurrent aanbesteden en samenwerking tussen organisaties. Dit baart ons al jaren zorgen. Hoe ziet het College deze tegenstelling en een oplossingsrichting om deze tegenstelling op te heffen? Er wordt gesproken over de sociale basis, het '...' participatie, vindt de Actiepartij dat dit een te ruim begrip is. Veel van de organisaties die hier worden genoemd, worden niet door gemeente ondersteund – wat de VVD ook al zei – maar ik heb een andere insteek: betekent dit dat er voortaan moet oplossen zonder ondersteuning of hoe gaan we dat doen? Wordt hier de kanteling mee bedoeld en waar is de regierol van de gemeente dan? Oftewel, een suggestie is om de regierol op te pakken. Actiepartij pleit verder voor helderder te onderscheiden doelen. Ook dient een besparingscomponent meegenomen te worden. Je kan soms als je nu € 1000 uitgeeft van tevoren zien dat je daarmee € 10.000 bespaard in de toekomst. De overheid, die kijkt naar rechtmatigheid en doelmatigheid, en niet naar kostenefficiëntie. In die zin, ik zou het toch al suggestie willen meegeven om het toch, zoals Amsterdam het ook is gaan doen, mee te geven. Ik heb nog een minuut. Bijvoorbeeld jongerenwerk. Streetcornerwerk wordt op dit moment betaald uit Veiligheid. Die doen allerlei dingen die andere organisaties zouden moeten doen, maar krijgen er geen vergoeding voor. Dus voor de nieuwe contractronde graag een open aanbesteding en ook de middelen bij '...' voor bedolven is, ook met oog voor kleine organisaties.

De voorzitter: Dank u wel. Zo, ze schieten omhoog. Mevrouw Çimen, die zag ik net als eerste. D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel, voorzitter. Dank u wel, inderdaad, voor de Opinienota. Er is al een hoop gezegd, maar ik deel eigenlijk wel de mening van de andere collega's dat de sociale basis een te ruim begrip is. Deze commissie gaat ook niet over het hele ruime begrip, want u vraagt eigenlijk om een visie op de stad en hoe dat er dan uit zou moeten zien. Voor wat betreft wat voorheen dan de Basisinfrastructuur was, is het wat D66 betreft, een omvangrijk netwerk van laagdrempelige voorzieningen voor Haarlemmers die hulp nodig hebben of ondersteuning nodig hebben. En daarnaast is er ook heel veel gesproken over hoe efficiënt zijn deze organisaties nu, met wie wij, de gemeente, een subsidierelatie hebben. Ik denk dat we hier allemaal over eens zijn dat de Haarlemmer centraal staat, en net als in het advies eigenlijk van de Participatieraad die wij eerder vandaag hebben ontvangen, mis ik eigenlijk het perspectief van de Haarlemmer. In het kader van de maatschappelijke functie van bepaalde initiatieven en of dat daadwerkelijk effectief is, wellicht kunnen we de Haarlemmer vragen of het impact heeft op diens leven, op een of andere manier. Enquêtes, steekproefsgewijs, noem het maar. Dus dat laat ik dan ook graag dan aan de wethouder. Daarnaast is D66 ook groot voorstander van het Right-to-Challenge-principe en het mogelijk maken van nieuwe initiatieven, indien dat uiteraard voorziet in een maatschappelijke behoefte. Wat ons betreft, zouden we daar dan ook 10% van het budget beschikbaar voor willen houden, dus dat daar ook enigszins speling in zit om het dus voor deze partijen ook mogelijk te maken om er tussen te komen. Daarnaast denk ik ook dat het goed is dat wij als commissie met elkaar gaan afspreken hoe wij geïnformeerd willen worden. Wellicht dat er eerst een voorstel kan komen over de afrekenbaarheid van het besteden van geld. Soms heb je natuurlijk wettelijke taken, daar ben je van, maar ook daarvan kun je kijken: besteden we het nu goed, het geld? Maar dat we in ieder geval niet achteraf nog allemaal ruis gaan krijgen over: ik ben hier niet tevreden mee of ik wil zus en ik wil zo. Dus dat was het. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Klazes, u had een interruptie?

Mevrouw Klazes: Jazeker.

De voorzitter: Een echte interruptie? Dan mag u '...'

Mevrouw Klazes: Nee, het is even een verhaaltje wat ik graag wilde ... Nee hoor, het is een interruptie. U had het net over Right to Challenge, daar zijn we ook heel erg voor, uitstekend. U wilt 10% van het budget voor vrij spelen. Is dat dan, wat u betreft, bovenop de innovatiegelden of is dat een overlap?

Mevrouw Çimen: Daar zit een overlap in. Dus voor eventueel nieuwe initiatieven of het Right to Challenge – want ik weet niet of dat tot 10% reikt – maar in ieder geval dat er voor beide initiatieven ruimte is in het bestaande budget om daar ook tussen te komen, en dat het niet allemaal besteed is en dat we dan zeggen: ja sorry, de koek is op.

Mevrouw Klazes: Dus u ziet de innovatiegelden als een soort van Right to Challenge?

Mevrouw Çimen: Eigenlijk ook.

Mevrouw Klazes: Prima.

De voorzitter: Dank u wel. U heeft nog een minuut voor uw volgende punt, wat uzelf geagendeerd hebt. Dus hou daar rekening mee. Mevrouw Klazes, GroenLinks. Ik ga het woord geven aan mevrouw Stroo, Hart voor Haarlem. Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Wat zei je? Sorry, dat had ik niet eens in de gaten. Het viel me op dat een aantal ... terugkwamen. Dat van 'wat willen we bereiken' en dat kwam gedurende het stuk een paar keer terug. Jouw Haarlem deelt de opinie van het College dat een flexibel inzetbaar budget nodig is om nieuwe initiatieven te ondersteunen met geld, deskundigheid en ruimte - dat is vooral belangrijk. Dat het ook een plek krijgt in de wijk, een fysieke plek. Het staartje wat op bladzijde negen staat, vond ik heel interessant. Wat voor hulp biedt je nou aan? Voor de ouderen, voor de ... Wat ik opmerkelijk vind, dat er verschillende groepen staan. En ik denk dat bijvoorbeeld financiën op orde, dat hoeft niet alleen bij verstandelijk beperkten te horen, dat kan ook bij mensen die psychisch kwetsbaar zijn of een oudere of bij de jeugd. Ja, je moet het zo ... Nee, niet zo. Zo lezen. Maar wat ik goed zou vinden als sociale basis in de buurt, dat duidelijk wordt van: heeft u problemen met de schuld, dan kunt u daar en daar terecht op die en die uren. Wilt u hulp in het huis hebben? Wilt u gezelschap hebben? Wilt u wat te doen hebben? Dat het duidelijk is, eigenlijk op één plek, een soort buurthuis, waar de mensen voor al die dingen terechtkunnen. In elke wijk, dat zou ik een mooie sociale basis vinden.

De voorzitter: Dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Dank u wel, voorzitter. Goed om te zien dat de Commissie Samenleving wordt meegenomen in het proces naar een werkbare en resultaatgerichte sociale basis. Het is op zich heel lastig om antwoord te geven op de gestelde vragen in deze nota, maar heb toch een aantal kanttekeningen. Wij zijn voorstander van de meerjarige subsidies. Die biedt organisaties de ruimte om betere resultaten te boeken. Ook pleiten wij voor tussenevaluaties. Wij vinden dat de kleine en grote organisaties waarmee de gemeente een subsidierelatie heeft, betrokken moeten worden bij het maken van het beleid. Wij moeten leren van activiteiten of projecten die afgelopen jaren zijn uitgevoerd, succesvolle projecten continueren of inbedden in het sociale basis. Er is af en toe sprake van samenwerking tussen grote en kleine organisaties, maar volgens mij kan dit nog veel beter. Niet alle gebouwen zijn multifunctioneel, dit kan ook beter. Vaak zijn kleine organisaties afhankelijk van grote organisaties. Dit kan de samenwerking belemmeren, ook een aandachtspunt. De samenwerkingsverbanden lopen niet altijd goed: aan de ene kant werken de organisaties samen, tegelijkertijd weer concurrerend. De gemeente behoort toe te zien op de prestatieafspraken. Ik mis de onafhankelijkheid van de sociale wijkteams:

de gemeente is de subsidiegever en tegelijkertijd degene die de sociale wijkteams moet controleren. Dus weer de slager die zijn eigen vlees keurt. Daarom moet er nog wat over nagedacht worden. Er ontbreekt een functionele, overzichtelijke sociale kaart: de burger weet niet precies waar hij of zij moet zijn om zijn vraag te deponeren. Verder '...' budget ook ruimer zijn, vinden wij; 1% is veel te weinig. Bij aanbestedingen goed rekening houden met verschillende wijken van Haarlem. De ene wijk is de andere niet. Zoals de Participatieraad aangeeft, is er geen evaluatieonderzoek uitgevoerd waarin ook de cliënten zelf zijn bevroegd. Het perspectief van de burger moet centraal staan. Er is de afgelopen jaren fel gestuurd op de zogenaamde 'eigen kracht.' Deze was steeds onderdeel in de werkwijze van veel instellingen, maar dit kent ook zijn beperkingen. Afgelopen jaren is veel bezuinigd op welzijnswerk: CDA pleit voor om organisaties te versterken, te stimuleren waar het nodig is. Tot zover '...'

De voorzitter: Ik dank u wel. Hebben we nog iemand anders? Mevrouw Van den Berg, ChristenUnie. Even uw knopje indrukken, alstublieft.

Mevrouw Berg-Overbeek: Dank u wel, voorzitter. Vanuit de ChristenUnie zijn we blij met de denkrichting die in de Opinie-nota staat. Het is belangrijk, inderdaad, dat de samenleving die mensen uitnodigt om deel te nemen, om initiatieven goed tegen elkaar af te wegen. Daarin zijn wij er ook voor dat er beoordelingscriteria zijn. Die kunnen kwalitatief van aard zijn maar ook kwantitatief, op het huidige moment maar misschien ook in de toekomst. Wat heeft het ons gebracht, daar waar we geld in investeren? Innovatie is goed, 1% vinden wij ook weinig als je innovatie voorstaat. Aan de andere kant: omdat iets nieuw is, is het daarom niet per definitie goed. Daar moeten we ook voor waken. Bestaande organisaties hebben ook zo hun schreden verdiend. Ik hoor net een aantal mensen zeggen: de samenwerking is belangrijk tussen bestaande organisaties en nieuwe initiatieven, daar ontbreekt het vaak aan. Ik zou het interessant vinden als in zo'n nota staat op welke wijze bestaande organisaties zich ook kunnen verhouden tot nieuwe initiatieven. Zouden zij bijvoorbeeld meer faciliterend kunnen zijn? Zouden zij medewerkers kunnen coachen, trainen? Kunnen activiteiten van innovaties opgenomen worden in ... Sociale kaart ontbreekt of een activiteitengids. Niet meer elkaar zien als concurrenten, maar echt elkaar aanvullen binnen het sociale domein. Dat zouden mooie punten zijn.

De voorzitter: Mevrouw Çimen, D66.

Mevrouw Çimen: Ja, dank u wel. Bent u het met mij eens dat daar de gemeente misschien ook een rol heeft, om daar in te faciliteren?

Mevrouw Berg-Overbeek: Ja, ik kan me voorstellen dat de gemeente hier een regierol ook inneemt en een voorbeeldfunctie.

Mevrouw Özogul-Özen: Denkt u dat niet gebeurt, omdat u dat nu benoemd – die samenwerking en facilitering? Want ik zie wel dat het heel veel gebeurt.

Mevrouw Berg-Overbeek: Ik kan niet zeggen dat het niet gebeurt, maar het staat nu niet in de Opinie-nota. En daarin zou het misschien juist wel, omdat het over een langere tijd gaat, in terug kunnen komen. Dat waren mijn punten, eigenlijk. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. De heer Oomkes, PvdA.

De heer Oomkes: Op de nieuwe verwarrende naam na, en daar hebben we al het nodige over gezegd, biedt de nota handvatten om de verschillende clubs in de stad een grotere mate van zelfstandigheid te schenken, en

daar zijn we blij mee. De lijst van de gesubsidieerde clubs is lang en divers, die zit helemaal als een soort appendix aan de nota. Als je die lijst doorneemt, dan is lang niet altijd duidelijk wat nou precies de aangegane verplichtingen zijn of zouden moeten zijn. Bijvoorbeeld: een deel van die lijst bestaat uit clubs die na een jaar hun subsidie verliezen. Onduidelijk is de nota bijvoorbeeld over de vraag: hoe bouw je een subsidierelatie na een jaar weer af? Wat verwacht je voor de functie die je hebt gecreëerd? En daarbij zie je in de hele nota een soort onderlaag zich manifesteren waarbij de wijk meer te zeggen krijgt over de besteding van de gelden. Ik zou ook willen pleiten voor het feit dat je niet alle wijken over een kam scheert. In wijken zoals Schalkwijk of in Oost kun je je misschien zo'n aanpak voorstellen, maar in andere delen van de stad moet je misschien wel naar bepaalde segmenten meer kijken: meer naar senioren of juist meer naar de jeugd, en niet zo wijkgericht bezig zijn. Dan krijg je dus ook een samenhang tussen verschillende delen van de stad. Daar zou ik graag meer over willen lezen in zo'n aanpak. Dan blijft ook nog de vraag hangen: in sommige opzichten in welzijnswerk krijg je de indruk dat de wijk leidend kan zijn boven bijvoorbeeld de Sociale Dienst. Dat lijkt mij niet gewenst te zijn. Je moet heel duidelijk de normeringen vastleggen. Dat is 'm.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Ik geloof dat we iedereen gehad hebben. Dan ga ik naar de wethouder. Wethouder Meijs.

Mevrouw Meijs: Dank. Als eerste: ik heb veel gehoord over de naamgeving, maar ik heb geen suggesties gehoord voor betere namen, dus daar houd ik mij nog aanbevolen. Maar de oude naam, die voldeed niet meer. Excuus dat ik niet meer weet waarom, maar dat kon niet meer, dus er was een nieuwe naam verzonnen. Ik had zelf in de voorbereiding van deze nota eigenlijk een soort beeldende associatie met ... Het is eigenlijk een beeldspraak, de 'sociale basis'. Het is eigenlijk een soort onderlegger, een soort tapijt wat we hebben, waarop de ene zich makkelijker beweegt dan de ander, maar in ieder geval een sociaal tapijt voor die, waar het niet allemaal vanzelf gaat. Perzisch tapijt, sociaal tapijt. Ik ben net in India geweest, ik heb net een vergelijking gemaakt en ik werd meteen afgestraft, dus die doe ik niet meer. Hoe het ook zij: dat heb ik terug gehoord van u, als er suggesties zijn dan houd ik me aanbevolen. Het tweede wat er heel veel terugkomt, is de meetbaarheid en de evaluatie en de toetsbaarheid. Dat is natuurlijk altijd een lastige in dit soort kwesties waar het gaat over sociale structuren en geluismomenten of geluismetingen. Dat is bijna niet te doen. Ik begreep van de afdeling dat de Rekenkamer zich hiermee bemoeit op dit moment, en die is bezig met een nota daarover, met een onderzoek daaraan waar we wat aanknopingspunten uit kunnen halen - juist over die meetbaarheid en effectiviteit. Want het is precies wat mevrouw Klazes zegt - of wat velen van u zeiden: je geeft subsidie, dan kun je zeggen: "U moet 20 deelnemers hebben en die moeten allemaal een knop ingedrukt hebben. Groen, tevreden, blij, gelukkig." En dat is het natuurlijk niet. Het kan zijn dat je maar een heel klein segment bemenst of bemand, en dat de uitstralingen op langere termijn of op grotere termijnen eigenlijk veel groter is. Op het moment dat je een verwarde man helpt, ontlast je een hele wijk. Op het moment dat je een notoire dwarsligger ...

De voorzitter: Wethouder.

Mevrouw Meijs: Ja, ik zal het kort doen.

De voorzitter: U heeft eigenlijk nog maar vier seconden, en ...

Mevrouw Meijs: Tien seconden! Maar ik ben net begonnen.

De voorzitter: Vier ... ja, nul nu. Vandaar dat ik toch '...'.

Mevrouw Meijs: Maar goed. Ik neem alle suggesties weer mee. En vooral, denk ik, die meetbaarheid is een ... Maar goed, ik heb gehoord: de meetbaarheid, men wil een toetsinstrument hebben - of in ieder geval dat je op de een of andere manier de prestaties kunt koppelen aan de opbrengsten. Daar hoop ik dus bij het onderzoek van de Rekenkamer op terug te komen. Twee, wat ik hoorde: ze willen de regie houden. Dat is onze wens ook, als College. Het zijn heel veel initiatieven, maar we willen dat niet uit handen geven – dat kan ook niet, uit handen geven: dat je een soort werkt met aannemers en onderaannemers.

De voorzitter: Even de interrupties afhandelen, wethouder. Mevrouw Çimen. D66.

Mevrouw Çimen: Dank u wel, voorzitter. Neemt u bij de meetbaarheid dan ook het burgerperspectief mee?

Mevrouw Meijs: '...' burgers betrekken.

Mevrouw Çimen: Ja, heel graag. Dank u.

Mevrouw Meijs: Sorry.

De voorzitter: Dan heb ik nog een interruptie van mevrouw Klazes. Die staat nog open.

Mevrouw Klazes: Mijn interruptie was letterlijk hetzelfde. Ik had het anders vormgegeven, maar was eigenlijk precies dezelfde inhoud. Dus uw antwoord is gegeven.

Mevrouw Meijs: Ja, dat doen we denk ik ... ja ... Maar dat hebben we ook georganiseerd. De Participatieraad is natuurlijk ook een Raad waar we onze oren te luisteren leggen en betrekken in onze stukken en onze invullingen. Maar ik moet het antwoord een beetje schuldig blijven: wij gaan niet het geld geven aan bewoners en dan vragen: hier, mag u het verdelen – dat gaan we niet doen, als dat uw vraag was.

De voorzitter: Dit gaat een hoop tijd kosten.

Mevrouw Klazes: Dan wil ik hem toch even heel graag een beetje verduidelijken. De vraag van mevrouw Çimen was ... We vragen eigenlijk ... Ik zal het heel simpel vragen. Vragen we aan de burger: wat vindt u er eigenlijk van? Degenen die het aangaat. Dat is eigenlijk wat we willen. Dus niet aan de Participatieraad.

Mevrouw Meijs: Nee, het lijkt me evident, lijkt me evident. Lijkt me evident. Ik bedoel: ja, dat gaan we doen.

De voorzitter: U mag altijd wat zeggen, maar ik denk dat er wel genoeg gezegd is over de punten.

Mevrouw Meijs: Volgens mij ... Ik ben blij met alle op- en aanmerkingen.

De voorzitter: Ik heb nog een korte vraag voor de heer Kessel. Heel kort.

De heer Kessel: Specifiek heb ik om twee zaken gevraagd. Dat is één: dat wij de bijlage, en daar heb ik bijval van gekregen, dat we de bijlagen bij dit stuk nogmaals terugkrijgen maar dan aangevuld met het bedrag, de doelen, de voorwaarden en de prestatieindicators. En twee was: of u onderzoek kunt doen naar de toegang tot de maatschappelijke voorzieningen via één portaal, zodat de mensen die voorzieningen ook echt kunnen vinden. En de voorzieningen vindbaar op een website en daar over de Commissie informeren.

Mevrouw Meijs: Nou, dat eerste weet ik niet of dat uitvoerbaar is, dat alle bedragen aan alle organisaties gehangen kunnen worden, maar dat zal vast kunnen. En het tweede is: ja, de vindbaarheid. Daar zijn we ook mee bezig. We zijn bezig met een digitaal sociaal kaart aan te brengen zodat mensen ook makkelijker kunnen vinden wat ze zoeken.

De voorzitter: Komt er een interruptie van de heer Yerden, PvdA.

De heer Yerden: Bedankt. Elk initiatieven is wel belangrijk, het gaat over de Haarlem. Maar het is altijd gekoppeld aan het budget, de financiering. Als we afgelopen jaren kijken, het was fijne bezuiniging en fusering - dat is gelukkig achter de rug. Maar andere kant moeten we ook mogelijkheid creëren voor de nieuwe initiatieven. Maar dat moet niet zijn dat er bijvoorbeeld 10% wil bijvoorbeeld bezuinigen van de grote organisaties en geven aan de kleine organisaties: wij lossen het probleem niet op, maar creëren weer een probleem. Ik zal nog een voorbeeld geven, misschien helpt dat wel.

De voorzitter: Nee, u heeft uw termijn al gehad.

De heer Yerden: Dan kunnen we ook goed nadenken over: hoe kunnen we de budget mogelijk maken voor de kleine organisaties of nieuwe initiatieven, maar moeten we dan niet andere problemen creëren.

Mevrouw Meijs: Dat is natuurlijk een wezenlijk dilemma. Dit is het budget, hier moeten we het mee doen, dus daar waar we initiatieven willen honoreren en subsidiëren, moet er ergens iets af. Dat ga ik niet beslissen, dat gaan we beslissen, dus daar kom ik in de volgende nota op terug. Meer kan ik er niet over zeggen.

De voorzitter: Goed zo. Ik ga het punt afronden. Dames en heren, ik heb geen idee ... Kijk, we hebben nu alleen nog punt 9 en de rondvraag. Is er behoefte aan een korte pauze?

Mevrouw Meijs: Nou, even plassen.

De voorzitter: Ja? Dan gaan we even ... Vijf minuten, kan het? Vijf minuten schorsen.

9. Informatienota 2018 Jaar van de Toegankelijkheid

Goed, wat een rust. Welkom terug. We gaan naar het laatste punt. Dat is 'Informatienota 2016: Jaar van de Toegankelijkheid.' Het agendapunt is op verzoek van GroenLinks geagendeerd voor de commissie en het doel van de bespreking is om samen te kijken hoe het Jaar van de Toegankelijkheid vordert, wat er is gedaan en wat er wordt gedaan nog. Is dit waar het Jaar voor de Toegankelijkheid voor bedoeld is? Gaan we onze doelstellingen halen? Wat zijn de doelen die tot nu toe behaald zijn? Komen de plannen los van het papier? Hoe gaan we ervoor zorgen dat de toegankelijkheid ook in de toekomst, in de ruimste zin van het woord, geborgd is? En wie van de fractie van GroenLinks mag ik het woord geven? Mevrouw Aukes-Timmers. Timmer-Aukes, sorry.

Mevrouw Timmer-Aukes: Dank je wel, voorzitter. We zitten momenteel in maand negen en GroenLinks is heel blij met alle plannen en activiteiten die we teruglezen in de Informatienota en alle bijlagen. We zijn heel blij dat als Haarlem serieus bezig zijn met de verwezenlijking van het VN-verdrag voor de rechten van de mensen met een beperking. In de stukken komt duidelijk naar voren dat we niet alles in één jaar kunnen doen. Daarnaast komt ook naar voren dat het budget beperkt is om ook alle plannen te willen verwezenlijken. De

ambitie is dat Haarlem in de top-10 van meest toegankelijke steden komt en het lijkt me dan ook goed om een plan van aanpak te hebben hoe we daar gaan komen.

De heer IJsbrandy: In Nederland?

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, in Nederland. En dat is nu net wat ik mis in alle stukken: dat plan van aanpak. We hebben heel mooi overzicht van 15 activiteiten, maar ik lees niet wanneer we deze activiteiten precies verwezenlijkt willen hebben. Een simpel voorbeeld: Activiteit 7, Evenementen: "Halverwege dit jaar wordt gestart met het opstellen van een handboek toegankelijkheid." Wanneer is dit handboek klaar en gereed voor gebruik? Kortom, het '...' in de Informatienota staan, zijn mooi. GroenLinks hoopt dan ook dat het niet alleen met deze mooie plannen schrijven blijft. Laten we een goed plan van aanpak maken. Als voorbeeld hiervan kunnen we bijvoorbeeld kijken naar de Routekaart Klimaat. Dat is een heel mooi plan want toegankelijkheid is net als duurzaamheid een gigantisch breed begrip. Het is dus goed om dit hanteerbaar te maken in een plan van aanpak. Tegelijkertijd moeten we ook kijken naar zaken die we nu al kunnen oppakken, bijvoorbeeld stoepen, verkeerslichten, maar ook het toegankelijke bouwbeleid – met als voorbeeld, kan je dan gebruiken, Utrecht. Ik heb daar meer informatie over als u dat wilt hebben.

De voorzitter: Mevrouw Timmer-Aukes, u bent al ruim door de tijd heen. Graag '...'

Mevrouw Timmer-Aukes: Ja, ik heb nog twee zinnen. '...' kunnen natuurlijk ook kijken hoe we als raad doven kunnen faciliteren, maar dat hadden jullie waarschijnlijk al door. We kunnen ondertiteling neerzetten, een tolk neerzetten of met z'n allen leren om te gebaren. Tot zover.

De voorzitter: Ik dank u wel. Wie van de commissie? De heer Trompetter, Actiepartij. U heeft ook heel weinig tijd nog, geloof ik.

De heer Trompetter: Ik heb een hele korte bijdrage, voorzitter. Er vinden een groot aantal initiatieven plaats, zijn wij het erg mee eens. Alleen toegankelijkheid is niet alleen fysiek, ook laaggeletterden, digibeten, mensen met een licht verstandelijke beperking en mensen uit de OGGZ-doelgroep hebben een toegankelijke stad en een toegankelijke overheid nodig. Wat zijn de beleidsdoelen om de toegankelijkheid voor deze mensen te verbeteren?

De voorzitter: Dat is mooi, zeg. Mevrouw Özogul, SP. Dank u wel.

Mevrouw Özogul-Özen: Het Jaar van de Toegankelijkheid: we hebben heel veel gedaan, staan ook heel veel op de lijst van te doen. Net als GroenLinks waren we benieuwd naar te verwezenlijken data's, onder anderen. Maar een belangrijk punt voor de SP is onder andere ook dat we in ons gehele beleid in de toekomst steeds stilstaan bij Toegankelijk Haarlem. Wanneer we een beslissing nemen, bijvoorbeeld net met het welzijnswerk, dat we dat deel daar ook aan meenemen. Hebben we het over jeugd, moeten we ook daar in dit stukje meenemen. Dat is denk ik een hele verandering van denken hier in de gemeente en gemeenteraad, maar ik denk dat we met z'n allen ons daarvan bewust moeten zijn en echt daarbij stil moeten staan.

De voorzitter: Dank u wel. Is er nog iemand anders van de commissie? Niemand? Nou dan ... ChristenUnie. Sorry, mevrouw Van den Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg-Overbeek: Vanuit het actieplan van de Participatieraad klinkt duidelijk naar voren dat ze het belangrijk vinden dat de mensen met een beperking gehoord worden in plaats van over hen te spreken.

Anderzijds staat er ook in dat zij het belangrijk vinden dat de gemeente verantwoordelijkheid hierin neemt, de wethouder, een programmamanager, om regie te voeren op die toegankelijkheid. Toegankelijkheid is breed: het gaat over praktisch drempels, maar ook over bewustzijn, over huisvesting, over werk – allemaal gebieden die belangrijk zijn in de ambitie om een toegankelijke stad te worden. ChristenUnie is positief over de aandacht van het College om participatie en deelname voor alle Haarlemmers na te streven. De gemeente neemt daarin een voorbeeldfunctie aan. Laten we met elkaar blijven leren waar deze stad toegankelijker kan zijn, waar obstakels zijn en verbeterpunten zijn aan te brengen. In het advies van de Participatieraad klinkt de wens om de toegankelijkheid uit die zorgsfeer te halen. Sinds kort loop ik zelf achter de kinderwagen en heb ik een oma die ik begeleid met de rollator, en dan merk je gewoon dat best een en ander onhandig is. Eigenlijk raakt de wens voor toegankelijk Haarlem ons allemaal.

De voorzitter: Goed, dank u wel. De heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: Ik sluit me volledig aan bij de woorden van de Actiepartij en GroenLinks. Dan heb ik een vraag aan de wethouder. Ik lees 35 van 78 stembureaus zijn toegankelijk - niet eens de helft, dus. Mijn vraag aan de wethouder is: wanneer kan het verbeterd worden? Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Niemand meer? Dan ga ik naar de wethouder.

Mevrouw Meijs: Ook dit is weer een organisch model, dit moet groeien. We zitten inderdaad in maand negen, we zijn goed op weg. Ik kan u beloven dat begin 2019 er een routekaart komt à la dat – dus wat u noemde. En dat handboek komt er zeker. Nu spreken we nog in beperkingen, op een gegeven moment willen we natuurlijk die hele toegankelijkheid zo achter in iedereens hoofd hebben zitten, dat dat ook helemaal geen criterium meer is, maar dat we daar eigenlijk als een soort vanzelfsprekendheid mee omgaan. Praten we niet over maar ook met mensen: ja. We hebben de 11 ambassadeurs. Femke is daar een van de welbekende koplopers, rolstoelrollers van. Bespreken met diverse groepen in de samenleving onze kennis op te halen, zowel bij de zorgaanbieders als bij wijkteams, '...', mensen met beperkingen, groeperingen die beperkte mensen vertegenwoordigen. Dat het niet alleen maar over fysieke dingen gaat, maar ook juist over sociale dingen, juist over mensen met verstandelijke beperkingen of handicaps, die worden ook meegenomen. Het is een soort containerbegrip, maar ik kan u alleen maar aanbevelen om mee te doen op de ervaringsdag op 1 oktober, om het aan den lijve te voelen. Ik heb zelf twee keer al iets meegemaakt: een keer was een bijeenkomst met dementie, een prachtig boek gekregen – dat had ik mee willen nemen. Vergeten. Dat is mooi, hè? Hoe je kunt denken in hokjes, mensen met dementie, die zitten daar ... Maar nee, die zijn op de een of andere manier nog heel erg betrokken en willen ook betrokken worden. Dus ik kan u alleen maar aanbevelen om op 1 oktober mee te doen en nogmaals. Er komt een hele Week van de Toegankelijkheid, begin oktober. De stembureaus en onze eigen vastgoed: ja. Enige weken geleden heb ik een bezoek gebracht bij de fracties en op dat moment wil een gehandicapte man via de achterpoort van de dienstingang naar boven. Met angst, zweet en tranen is dat gelukt – dat kan ook niet. Dat moet veranderen.

De voorzitter: Mooi. Ik zie nog een interruptie van GroenLinks en CDA. Eerst GroenLinks.

Mevrouw Timmer-Aukes: U heeft het over de belofte om begin 2019 met de routekaart te komen. Betekent dit ook dat het Jaar van de Toegankelijkheid dus breder trekt dan een jaar?

Mevrouw Meijs: Zeker, dat zei ik al. Dit is een toespitsing, net zoals het Jaar van de Eenzaamheid. Het stopt niet op 1 januari of 31 december. Het Jaar van de Toegankelijkheid is alleen maar bedoeld als een soort speerpunt, waarbij ook weer '...' ophalen van alle ingrediënten. Die nota die u heeft gekregen wordt

voortdurend aangevuld. Naast mij zitten de onder andere twee schrijvers die daarmee bezighouden. Op een gegeven moment ons daarin kant-en-klaar iets maar ook dat ... Wanneer is iets klaar? Ik beloof niet dat allemaal gebarentaal gaan leren.

De voorzitter: En dan een interruptie van de heer El Aichi, CDA.

De heer El Aichi: In de nota wordt gesproken over een meerjarenplan zoals GroenLinks dat al aangaf. Wanneer kunnen wij deze plan verwachten?

Mevrouw Meijs: Begin dit jaar.

De voorzitter: En mevrouw Van den Berg, ChristenUnie.

Mevrouw Berg-Overbeek: De Participatieraad vraagt om regiehouders, om een programmamanager of misschien zelfs een wethouder. Is dat iets wat in het plan terug zullen zien?

Mevrouw Meijs: Daar zijn we nog niet uit. Ik ben Coördinerend Wethouder Toegankelijkheid, maar eigenlijk wil ik dat niet. Dat is net zoals bij duurzaamheid: dat moet bij iedereen tussen de oren komen. Maar ik denk wel dat er een voorttrekkersrol is, en omdat ik in het sociale domein zit, is het vanzelfsprekend dat ik dat doe, maar het had ook net zo goed in het fysieke domein kunnen zitten, want dat heeft alles te maken met de toegankelijkheid. Maar ja, iemand doet dat en nu ben ik nog de kop van Jut, zal ik maar zeggen, maar op een gegeven moment weet iedereen dat.

De voorzitter: Dank u wel. Mevrouw Stroo, Jouw Haarlem.

Mevrouw Stroo: Mag ik een vraag stellen aan de ambtenaren? Het gaat over het meldpunt wat genoemd is. Of wordt het nog ingesteld?

De voorzitter: Nee, dat gaan we nu niet beantwoorden, volgens mij. Toch?

Mevrouw Jhinkoe-Rai: Nee.

De voorzitter: Sorry.

Mevrouw Stroo: Oké.

De voorzitter: Iemand anders nog? Nee? Dan kunnen we het punt afsluiten.

10. Rondvraag

De voorzitter: '...' na de rondvraag van mevrouw Stroo, Jouw Haarlem, met de rondvraag. Gaat uw gang.

Mevrouw Stroo: Dank u, voorzitter. Op het Stationsplein verblijven momenteel drie personen. Zij hebben daar ook een slaapplek ingericht. Is de wethouder hiervan op de hoogte? En is de wethouder bereid ervoor te zorgen dat de betrokkenen onderdak krijgen en zorg, zodat er een eind komt aan deze onwenselijke situatie? Dank u.

Mevrouw Meijjs: Ja, ik ben daarvan op de hoogte. Het is altijd treurig als dat soort dingen er zijn. We zijn er mee bezig en die situatie is natuurlijk niet prettig. Het liefst zouden we deze mensen zo snel mogelijk onder dak brengen en zorg geven. Het betreft echter een hele complexe situatie: ik kan er nog niet zo heel veel over zeggen want ik weet het eigenlijk pas sinds vanmiddag. Maar wij hebben navraag gedaan bij Handhaving en de GGD, en het zijn op dit moment twee daklozen en van beide is in beeld wat voor soort hulpverlening daar opgezet moet worden. Dat is alles. Ik heb een hele uitgebreide achtergrondinformatie, maar dat is te ver om dat nu te schetsen. En ook de privacy. Maar ze zijn in beeld en er wordt aan gewerkt.

De voorzitter: Dank u wel. Dan ga ik nog even één verzoek geven van de heer Oomkes van PvdA, die wilde iets gaan meedelen.

De heer Oomkes: Ik werk aan een initiatiefvoorstel om te komen tot een plan waarbij een Haarlems schoolgebouw wordt omgetoverd voor woonruimte voor beginnende docenten. We hebben het daar eerder over gehad in deze commissie, voor de vakantie. Ik denk dat dat een mooi voorbeeld zou kunnen zijn van de rol die Haarlem zich aanmeet. Bovendien staan er in ons coalitieprogramma twee regels over. Het lijkt me aardig om eens even de nieren te proeven bij u allen. Ik kom bij alle partijen langs om daar steun voor te vragen de komende periode.

De voorzitter: Goed, dank u wel. Dan zijn we aan het einde gekomen van de vergadering. We zijn mooi op tijd geëindigd. Precies conform planning, dus ik dank u voor de medewerking. Tot de volgende keer.